

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 17

Máj 2016

číslo 4

Máriin mesiac

Máriin mesiac

Začíname nový mesiac máj. Tešíme sa z rozvíjajúcej prírody, z teplejších dní a nezabúdame sa obracať modlitbami k Ježišovi cez Pannu Máriu. Invokáciami – zvolaniami v Loretánskych litániách chválime Boha za Pannu Máriu.

Väčšina sôch, obrazov predstavuje Máriu s jej Synom ako dieťaťom na začiatku jeho života alebo pod krížom so zomrelým Ježišom v lone. Nám je dobre známa pieta od Michelangela, ktorá je umiestnená v chráme sv. Petra v Ríme. Táto socha predstavuje, ako bol život Márie úzko spätý s Ježišom. Mária nie je stredobodom kresťanstva, ale Ježiš Kristus. Predsa ona hrá v ňom dôležitú rolu, pretože ako matka bola tak blízko pri Ježišovi. Ona prvá uverila a túto vieru si uchovala až do konca.

Pohľad na Máriu a na jej život, správne pochopený, nás vedie k Ježišovi, k jej Synovi - skrze neho k Otcovi, k Bohu, k Pánovi sveta a všetkého stvorenia. Smer, ktorý nám Mária udáva, je vyjadrený niekoľkými jej slovami, ktoré máme zaznamenané v Písme: „Nech sa mi stane ako ty chceš“. Jedným dychom sa nazve „služobnica Pána“. Potom slová na svadbe v Káne: „Urobte všetko, ako vám povie.“ Ona sama sa podľa toho riadila. Nasledovala svojho Syna až pod kríž. Preto právom ju voláme matkou všetkých veriacich. Ona je ňou nielen slovami, ale aj skutkami, celým svojím životom. Vždy je v nich silná dôvera v Boha, ktorý „pamätá na svoje milosrdenstvo“.

duchovný otec Marek Hnat

OBSAH**ÚVODNÍK**

Máriin mesiac 2

KATECHÉZA

Homília na 6. veľk. nedelu, rok C 4

Missa Chrismatis 2016 6

ROZHOVOR

Mons. Alojz Tkáč 8

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Veľkonočné trojdnie v Ríme 10

Loretánske litánie 15

Zasvätenie sa Panne Márii 16

SPEKTRUM MLADÝCH

Radosť 19

Štyri posledné veci 22

Vklady do hazardu 24

Zodpovednosť začína 25

Ahoj deti! 26

Máš problém? (44. časť) 27

Trampoty v manželstve (102. časť) 28

Stalosa, stanesa, Ohlášky 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorňa predná: M. Magda ml.

Vnútorňa zadná: E. Jenča,
M. Magda ml.

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina
Gondová, Tomáš Magda ml., Lenka Novotná,
Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116www.farnostvitaz.rimkat.ske-mail: vitaz@rimkat.sk,spektrum@rimkat.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: Martin Magda

Mária

**Ona je skôr matkou a kráľovnou. Ani by sa
nemalo tvrdiť, že na základe svojich privilégii
stavia do tieňa slávu všetkých svätých tak, ako
keď pri vychádzajúcom slnku miznú hviezdy.**

**Bože môj, čo sú to za reči! Matka,
ktorá necháva miznúť slávu svojich detí!
Ja si myslím, že je to práve naopak! Verím,
že slávu vyvolených ešte zväčšuje!**

(sv. Tereza)

HOMÍLIA

na 6. veľkonočnú nedeľu v roku C

Ponúkame vám pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

Evanjelium je školou pokoja

Dnes nás chce Božie slovo na osudoch prvokresťanskej obce naučiť, ako zlé chápanie bibliie môže byť zdrojom ťažkosti a trampôt, i cez to všetko, že evanjelium je školou pokoja. Pripravme sa preto k počúvaniu Božieho slova.

Milí veriaci,

veľa sme si povedali o jedinečnosti Svätého písma, ale je to len zlomok toho, čo objavného a obdivuhodného bolo o biblii napísané. Celé veľké haly knihovní sú zaplnené literatúrou o biblii.

Nuž, keď sa toľko toho vie o biblii, ako je možné, že väčšina ľudí našej generácie nezoberie za celý život bibliu do ruky, nevojde do kostola, kde sa biblia spoločne číta a vykladá? Ako sa toto mohlo stať, že ľudia nášho storočia ľudia nečítajú, nepoznajú a predsa ju odsúdili, zamietli?

Po celé desaťročia sme počuli hlásať a počujeme to hocikde i dnes: Kdeže tam Ježišovo Desatoro alebo horská kázeň Ježiša – toto má byť vychádzajúci pohľad na život!! Dnes máme teóriu relativity a moderný sociálny spoločenský poriadok. Kdeže tam biblický pohľad na svet – to je mytológia, výmysel, pohľad dnes už na nič, my máme vedecko-technickú revolúciu namiesto mytológie.

Ako sa mohol stať z bibliie konkurent vedy, ako sa mohlo v mene vedy brániť sociálnemu pokroku

ľudstva a vedeckému poznávaniu. Ako mohol vzniknúť pocit, že je treba bibliu odmietnuť, aby sa mohla pestovať veda?

Jednou z hlavných príčin je naznačená v dnešnom čítaní zo Skutkov apoštolov. Jestvuje druh ľudí, ktorý sa zaoberá bibliou tak horlivo a tak zvrátene, že ju dokáže znechutiť všetkým okolo seba. Majú stále citáty z bibliie, ale len na to, aby tým potvrdili seba, svoje návyky, svoju mienku. Možno mnohí z vás ste sa stretli s takýmito ľuďmi. V mene zbožnosti a vernosti biblii bránia všetkému novému, tzn. im neznámemu, brzdia misijnú cestu kresťanstva medzi mladou generáciou. Sv. Pavol

My kresťania by sme to mali mať jednoduchšie ako ateistickí prírodovedci. My vieme, kde máme túto morálku, novú pre dnešné ľudstvo, hľadať.

musel proti týmto zbožným konzervatívcem bojovať doslova na život a na smrť.

Koľko zmätku môže vzniknúť, keď sa biblia vykladá nesprávne. Stránky dejín sú plné utrpenia, ukrutností, páchaných v mene zbožnosti. Dnes bije do uší fanatizmus zdanlivo zbožnej piesne husitov: „...bite, zabite, nikoho neživte.“ A ešte po stáročia bude strašiť duch Bruna a Galileiho, utýraných v mene vernosti bibliie, v mene nesprávneho výkladu bibliie. A toto je jedna z hlavných

príčin, prečo sa biblia a jej zbožnosť väčšine ľudí znechutila už na dialku, takže sa ani nepokúšajú ju bližšie spoznať. Zneuctili ju jej vlastní ctiteľia, ktorí sa z nej neučili pokorne Božej múdrosti, ale urobili si z nej slúžku a monopol. Mysliaci ľudia obrátili svoju pozornosť a svoje nádeje ku knihe prírody. Ešte donedávna sa zdalo, že kniha prírody zodpovie všetky otázky a problémy človeka i bez bibliie. Teraz však začína byť naša generácia svedkom pozoruhodného zápasu. Táto dnešná nebiblická nenáboženská generácia začína pociťovať prázdnotu, zisťuje, že pri všetkom blahobyte, ktorý má, jej niečo chýba, že sama veda na všetko nestačí. Ale

radšej dajme slovo jednému z predstaviteľov našej súčasnej vedy členovi Akadémie vied, prof. Dr. Jozefovi Charvatovi. Vo svojej knihe Človek a jeho

nový svet zhŕňa pocity vedca našej doby takto: „Fyzikálno-chemická veda sama vedie k odcudzeniu a odludšteniu života. V takejto „čistej“ vede nie je miesto na mravné hodnoty, ľudskú dôstojnosť, harmóniu krásy a múdrosti.

Matematicko-fyzikálne vedy začínajú strácať príťažlivosť u dnešných mladých ľudí. Mnoho ľudí má antipatiu k racionalizmu prírodných vied, neprajú si počuť, že sloboda vôle je prelud, hlúposť, nedôverujú laboratórnym pokusom so zmenou

dedičného kódu, ani s chemickým ovplyvňovaním ľudského správania sa. Obávajú sa, že táto veda raz z nich urobí úradne manipulovateľné jednotky.

A tak vede, ktorá ľudí oslobodzovala, pretože búrala povery, teraz hrozí, že sa stane nástrojom útlaku že bude zbavovať ľudí osobnosti a slobody. Príznačné je sklamanie vedou u významných vedcov: Einsteina, Nielse Bora a u iných. Tento náš dnešný vedec, ktorý začal svoju činnosť ako presvedčený materialista a dodnes sa za neho považuje, dochádza k otázkam: Ak sú hmota a energia nezničiteľné, neplatí to taktiež o duchovnom živote? Ak platí zákon o zachovaní energie, prečo by neplatil zákon o zachovaní vedomostí? Je to čudné, žeby sa malo vedomie po našej smrti stratiť bez stôp a bez úžitku. A úvahy akademika Charváta pokračujú ďalej: „Nevieme, koľko je dnes v našej spoločnosti skutočne veriacich. Ani nevieme, či je viac ateistov alebo gnostikov, ktorí sú nie si istí, či neexistuje doposiaľ nepoznaná sila, ktorá by prestavovala najvyšší supersystém v kozme. Kto má ako životný cieľ len hmotný blahobyt a osobný prospech, nepotrebuje vyššiu ideológiu (ani náboženstvo). Život bez ideológie vedie k strate záujmov, k frustrácii, k strate morálnych hodnôt, k agresivite, k únikom až k omamným látkam – drogám...

A Charvát končí svoju knihu zistením: „Proti sebeckým názorom jednotlivých populácií sa musí postaviť nová morálka.“ Toto je situácia dnešných moderných vedcov. Ako výskumná úloha číslo IX. sa im nejaví objavovanie nových zákonitostí prírody, vynachádzanie nových ničivých síl zdrojov energie, ale hľadanie novej morálky.

My kresťania by sme to mali mať

jednoduchšie ako ateistickí prirodvedci. My vieme, kde máme túto morálku, novú pre dnešné ľudstvo, hľadať. Vieme, že je tu táto prastará kniha – biblia, ktorú sme my buď nechávali nevšímavo ležať vo svojich knihovniach, alebo sme si ju vykladali zle. Prichádza doba, kedy poctivo hľadajúci ľudia zo všetkých smerov si začnú uvedomovať: čo tu stálo v opozícii oproti sebe, to nebola kresťanská veda proti serióznej vede. Skôr to bola ľudská pôžitkárska poverčivosť voči polovede, proti nezrelej vede. Začíname si pomaly všetci uvedomovať, že človek potrebuje oboje, aby žil ľudsky, dôstojne a svoje ľudstvo ďalej rozvíjal. Potrebujeme vedu i vieru, rozum i srdce, fyziku i morálku. Viera a veda sú kňazovými očami.

A tak sa biblia začína vracieť do povedomia hľadajúceho ľudstva. Nie ako zástava spiatočníkov, ale ako svedectvo stále trvajúceho učebného procesu ľudstva. Svedectvo, ako človek stále zápasí so svojou neistotou, so zvieratom v sebe, ako

stále hľadá a nachádza svoje ľudstvo v Bohu Láске, v Bohu Stvoriteľovi. Avšak bude to dlho trvať, kým sa v nej naučí čítať, než sa dostane vôbec k tomu, aby sme ju všetci bez rozdielu vzali do rúk a čítali. Nemyslím si, že sa stanete všetci čitateľmi biblie. Verím, že i vy raz k tomu dospejete. Napomáhať k lepšiemu chápaniu biblie je úlohou nás, kňazov pri nedeľnej bohoslužbe, to je úloha cirkvi učiacej. Lenže tolko neznalosti, tolka nevedomosti biblie, tolko nedorozumenia okolo nej je veľkou obžalobou, že cirkev tento svoj záväzok, túto svoju veľkú úlohu a poverenie naplnila v minulosti dobre.

Je to veľká pohnútko, aby sme sa všetci pri nedeľnej bohoslužbe s chuťou učili otvárať zmysel Písma. Je to pre vás pohnútko k prečítaniu nových kníh o knihe kníh – biblii, ktoré vyšli u nás i v Česku.

Čo si máme zapamätať? Žiť s bibliou neznamená mávať okolo seba zbožnými citátmi. Znamená objavovať skrze ňu a v nej nové hodnoty života. Amen.

Mgr. Ján Biroš

Missa Chrismatis 2016

Košice, katedrála 25. marca 2016

Milý otec arcibiskup Alojz, drahí bratia kňazi, diakoni, reholníci, ctihodné reholné sestry, seminaristi, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Dnešná svätá omša nás spája a zjednocuje. Je to Ježišova láska a jeho milosrdenstvo, z ktorého pramení naša jednota, príbuzenstvo a spolupatričnosť. Pri tejto Eucharistii požeňnáme a posvätime oleje pre udeľovanie sviatostí v celej duchovnej rodine našej arcidiecézy. Každé jednotlivé vysluhovanie sviatostí, pri ktorom budú ľudia pomazaní posvätným olejom, bude slávnosťou celej miestnej košickej cirkvi – a vôbec slávnosťou celej Cirkvi.

Každý krst, hoci v najmenšom kruhu, bude slávnosťou celej Cirkvi. Každé pomazanie chorých, hoci pri nemocničnom lôžku, bude modlitbou celej Cirkvi. A každé birmovanie, bude povzbudením pre mladých i starších, že sa stávajú svedkami nielen pre miestnu farnosť, kde žijú, ale pre celú Cirkev.

V tejto Cirkvi máte, drahí spolu-bratia v kňazstve, výnimočnú dôstojnosť, úlohu i zodpovednosť. Po krste a birmovaní ste boli pri kňazskej vysviacke po tretí raz pomazaní svätou krizmou. Boli ste pomazaní silou Ducha Svätého a dostali ste poslanie ohlasovať, posväcovať a viesť Boží ľud za Kristom! Aby sa aj na vás vyplnilo Písmo: Duch Pána ma pomazal a poslal ma ohlasovať Pánov milostivý rok (Lk 4, 16-21).

Toto je naše kňazstvo! Je to kňazstvo Kristovo! Nenechajme sa vyrúšiť pochybnosťami a pokušeniami, ale viac si pripomínajme dôvod, prečo sme kňazmi. Starí pátri zvykli hovoriť: Keď pochybuješ o tom načo pokračovať, spomeň si na to, prečo

si začal! Láska ku Kristovi by mala zostať prvou a trvalou motiváciou pre oddanosť a vernosť v kňazskej službe.

Skôr než si obnovíme kňazské sľuby, urobme si krátku analýzu tej zvláštnej ľahostajnosti a rezignácie, ktorá sa medzi nami šíri. Namiesto sú otázky: Ako si vážime vlastné kňazstvo? Je príčinou krízy v kňazstve iba formácia v seminári?

Isteže, nie je to iba o formácii, je to aj o prvých skúsenostiach kňazskej služby v realite. Musím konštatovať, že máme príliš veľké očakávania – presnejšie – príliš ľudské očakávania. Tie sa po čase menia na nároky a nároky sa menia na pýchu. A keď v službe dlhší čas necítíme spätnú väzbu a prichádza len samá kritika – často neoprávnená aj zo strany veriacich – sme frustrovaní, nenaplnení a naplnenie hľadáme vo svetských veciach. A veci tohto sveta, to nie je iba matéria. Svet ponúka aj slávu a moc cez nezávislosť, realizáciu vlastných plánov, alebo budovanie kariéry. Ak si niečo od kariéry v kňazstve sľubujeme, je to iba zo strachu, že budeme považovaní za menejcenných a menej hodnotných kňazov. No cena a hodnota nášho kňazstva je v niečom úplne inom.

Keď som sa ďalej pýtal niektorých predovšetkým mladých kňazov na príčiny kňazskej krízy, mnohí mi povedali, že po pocite nenaplnenia je to vzájomné bratské odcudzenie, závisť a neustále porovnávanie sa, čo hlboko zraňuje kňazskú identitu. Je to zlé, keď sami tvrdíme o sebe, že nie sme bratmi, ale konkurentmi, že na seba útočíme a nevieme sa udržať. Akoby chýbal záujem jeden o druhého. A aj keď sa vytvorí zdravé

a dobré partie kňazov, ešte aj tam prevláda tendencia utvrdzovať sa v pesimizme voči celkovej situácii v diecéze.

Až na trefom mieste medzi dôvodmi odchodov je zalúbenie a voľba úplne inej životnej cesty. Je to skôr dôsledok ako príčina.

V rámci skúmania príčin a dôsledkov som nastavil zrkadlo i sebe samému. Viem, očakávali by ste viac pozornosti, empatie, povšimnutia a pochvaly, ale na druhej strane i viac spravodlivosti v mnohých personálnych otázkach. Verte mi, že veľakrát prežívam syndróm roztrhnutého srdca, lebo poznám až príliš veľa podrobností a okolností, ktoré v konečnom dôsledku sťažujú rozhodovanie. Dá sa uplatňovať len spravodlivosť, alebo iba milosrdenstvo? Túto ťarchu poznania i zodpovednosti pred Bohom by na seba nechcel prevziať nikto z vás! Všetci ste moji a predsa nemôžem utíšiť všetky požiadavky i očakávania, nielen od vás mojich spolubratov v kňazstve, ale i zo strany veriacich.

To, čo nás všetkých privádza do tohto stavu, je naša slabá viera – slabá osobná viera v Krista. Avšak, nie všetko je stratené a nie všetko je iba zlé! Na rôznych stretnutiach zvyknem hovoriť, že mám dobrých kňazov a že som im vďačný za ich namáhavú prácu. Ak je to potrebné, neváham zastať sa mojich košických bojovníkov v prvej línii. Ale vždy prítom dodávam, že vždy máme čo vylepšovať a pracovať na sebe.

K zlepšeniu celkovej situácie nám pomôže jedine impulz a milosť samého Ježiša, no s prosbou sa chcem obrátiť aj na vás. Východiskom je úprimný a kvalitný duchovný

snímka: Martin Magda, 2016

život, vernosť a horlivosť oslovovať i strhávať ľudí za Kristom. Strhávať! Nie ponižovať! Budme tiež striedmi v očakávaniach, okresávajme svoje nároky. Ak sa nám niečo podarí, tešme sa, ale nech je to na Božiu, nie na vlastnú slávu.

V medzibratských vzťahoch chceme vyzdvihnúť príklad niektorých starších kňazov, ktorí veľmi trízvo zhodnotili svoje sily, či schopnosti a vedeli sa stiahnuť, keď videli, že nestačili na rýchle tempo v pastorácii. Odhadli moment, keď menej je viac. Z kňazstva neodišli, ale dali sa k dispozícii v inej úlohe. Naštartovali tak možný model kňazskej spolupráce vo farnostiach našej arcidiecézy: mladší farár – starší výpomocný duchovný. Aby sa naplno využila sila a entuziazmus mladých so skúsenosťami a prezieravosťou starších.

Toto je najnovšia výzva a zároveň motivácia pracovať už teraz na dobrých medzibratských vzťahoch, aby som raz v dôchodkovom veku ľahko vedel nájsť odpoveď na otázku: Kto zo spolubratov by to so mnou riskol a vydržal? Kňaz kňaza najlepšie

pochopí a keď ešte sily slúžia, hľadajme aj takéto riešenia. Pozitívne vnímam mladších kňazov, ktorí načúvajú starším a majú ich v úcte. Učme sa navzájom jeden druhému nohy umývať, ako nám to na srdce kladie sám Ježiš.

Keď prídu kríže a trápenia, nezúfajme si. Boh vychováva a zdokonaľuje svojich milovaných aj skúškami a utrpením. No diabol nám často navrhuje iný spôsob záchrany života – namiesto nesenia kríža a obety, navrhuje zjednodušenia – skratky – hovorí bývalý newyorský arcibiskup Fulton Sheen – núkajú sa nám pokušenia, ktorým sa nevyhne nikto z ľudí, ani kňazi. Aj keď tieto pokušenia útočia na človeka celý život, s vekom sa mení ich intenzita. V mladosti je človek najčastejšie pokúšaný hrešiť proti čistote a inklinuje k telesným hriechom; v strednom veku je telo už menej žiadostivé a začínajú prevládať pokušenia intelektu ako pýcha a túžba po moci; no a na jeseň života sa zvyknú hlásiť o slovo pokušenia k lakomstvu.

Toto sú aj naše kňazské hriechy.

Starajme sa o svoje srdce, formujme svoje svedomie, aby neotupelo. Budme citliví a prezieraví, nebudme extrémisti.

Vo svätom Roku milosrdenstva preukazujeme si navzájom skutky milosrdenstva a upevňujeme svoje povolanie i jednotu našej kňazskej rodiny. Len tak môžeme účinne ohlasovať Evanjelium. Lebo naše kňazstvo je neodvolateľný dar, a to nielen pre nás samých, ale pre celú Cirkev.

Drahí bratia a sestry! Modlite sa za svojich kňazov, pomáhajte im a povzbudzujte ich. Sám Ježiš Kristus ich pomazal a poslal k vám. Cez ich ruky a hlas k vám prichádza Boh so svojimi milosťami a posilou pre váš život.

Zasväcujte ich Panne Márii. Nech oroduje za nich Matka Milosrdenstva! Nech ich chráni pred pokušením rezignovať. A svojím materským slovom nech rozhrieva ich srdcia v horlivosti a láske ku Kristovi! Amen.

Mons. Bernard Bober,
košický arcibiskup metropolitá

Rozhovor

Mons. Alojz Tkáč, emeritný košický arcibiskup

17. apríla 2016 udelil Mons. Alojz Tkáč, emeritný košický arcibiskup našim 65 mladým ľuďom sviatosť birmovania. Pri tejto príležitosti sme ho poprosili o rozhovor.

V prvom rade chceme sa vám, otec arcibiskup, podakovať za udelenie sviatosti birmovania.

Chcel by som sa opýtať, ako sa otec arcibiskup pripravuje, resp. čo všetko musí absolvovať, keď ide udeliť sviatosť birmovania?

Najskôr si pozriem v schema-tizme určité dáta, to znamená, koľko je veriacich v celej farnosti, vo farskej obci, v jednotlivých filiálkach. Bezprostredne pred dňom udelenia sviatosti birmovania prečítam si bohoslužbu slova a taktiež konzultujem s duchovným otcom danej farnosti o priebehu celého slávenia: vhodné piesne, príhovory, ... a akí sú birmovanci, čo je vhodné im povedať. Na slávenie svätej omše, pri ktorej udelím sviatosť birmovania a na stretnutie s birmovancami a vôbec pobyt vo farnosti sa teším.

Takže tešili ste sa do Víťaza. Spomínali ste prípravu homílie. Mňa osobne oslovilo to, že ste spomenuli kňazov, ktorí sa obetovali za národ, za veriacich, za vieru a Cirkev – obetovali svoje zdravie, mnohé roky života i samotný život. Prečo ste to povedali našim mladým?

Hovoril som predovšetkým o Pánu Ježišovi ako Dobrom pastierovi a o kňazoch, dobrých pastieroch, pretože dnes je Nedeľa Dobrého pastiera. Zomreli rozličným spôsobom, lebo neopustili svoj ľud, svojich veriacich. Iní veľa rokov pretrpeli vo väzniciach, boli šikanovaní, ponižovaní, lebo zostali verní svojmu kňazstvu, svätej Cirkvi.

Mnohých som osobne poznal. Chcel som vzbudiť zvedavosť u mladých ľudí o našu národnú históriu počnúc rokom 1918 až podnes. Kiežby sa usilovali poznať pravdu... Žiaľ, história sa nepodáva tak, ako by sa podávať mala – skresľuje sa, slúži ideológii... Chcel som spomenúť dobrých pastierov pre ich utrpenie v komunistických väzniciach..., pripomenul som aj obeť rodičov, starých rodičov birmovancov, keď prihlasovali svoje deti na vyučovanie náboženstva. Boli naozaj hrdinmi viery. Dnes mladí žijú v slobode a vieru môžu slobodne vyznávať. Povedal som im: „Vedzte, ste Cirkvou. A keď v Cirkvi a pre Cirkev, za vieru tak veľa vytrpeli vaši rodičia a starí rodičia, to vás zaväzuje, aby ste toto dedičstvo prijali, prežívali ho a ďalej odovzdali.“

Ako vnímate Svätého Otca Františka?

Svätý Otec František je pápežom tejto doby, začiatku XXI. storočia. Iné časy, iné problémy boli v minulom storočí, iné sú dnes a pápežov primeraných vtedajším časom a potrebám Cirkev mala. Spomíname si na pápežov Pia XII., Jána XXIII., Pavla VI., Jána Pavla II., Benedikta XVI. Takých chcel mať Duch Svätý, takých si prostredníctvom voliteľov vybral. František je povoláný z iného kontinentu. I keď na jednej strane venuje pozornosť problematike chudoby, vyradova-

nia, na druhej strane rozumie veľmi dobre situácii, ktorá je v Európe. Záležitosťou jeho srdca sú migranti, samozrejme, že tí, ktorí utekajú pred vojnou a chudobou a potom problém vojnou zmietanej Ukrajiny.

Otec arcibiskup, aké je Vaše pranie, resp. povzbudenie pre našich birmovancov i pre našu farnosť?

Doteraz dobré meno v duchovnej oblasti v našej arcidiecéze má Šariš a v ňom farnosť Víťaz. Tú dobrú povesť si udržte. A pranie? Nič krajšie pre životnú orientáciu nenachádzam ako obsah modlitby rodičov za svoje dieťa pri sv. krste: „Bože žehnaj naše dieťa, aby jeho život bol tebe na slávu, jemu na spásu, nám na radosť a svetu na ošoh.“ Je veľmi potrebné, aby si mladá generácia, a vlastne, my všetci veriaci katolíci uvedomili, že sme deťmi sv. Cirkvi, sme jej členmi, ba viac: my sme Cirkvou. Cirkvou sme my občania, katolíci rôznych stavov, povolání, zamestnaní. Cirkev – to nie je len pápež, biskupi, kňazi a duchovné osoby... Áno, Cirkvou sme všetci pokrstení: robotníci i úradníci, zdravotníci i pedagógovia, mladí, dospelí, starí. Nech nikto z tvorcov verejnej mienky nevyčíta Cirkvi: Čo tá Cirkev chce? Čo chce Cirkev, to chce veriaci občan našej republiky. A budme pokorne hrdí, že sme kresťania katolíci.

„Za Boha, za národ!“ Ako a prečo

snímka: Martin Magda, 2016

snímka: Martin Magda, 2016

sa to všetko naštartovalo?

Podľa mojej mienky o našej minulosti, dejinách minulého storočia, o Slovenskej republike v rokoch 1939 – 1945, o jej prezidentovi Dr. Jozefovi Tisovi, sa doteraz nepovedala celá pravda. Vieme, ako je táto republika opečiatkovaná, ako je hodnotený jej prezident. Keď sa pravda zatíka, prídu iní a prednesú svoj výklad, svoju pravdu. Nedivím sa. A kým

sa pravda nepovie, dovedty problémy budú pretrvávajúť.

A problém Rómov na Slovensku: Treba počítať s trvalo neprispôsobivými našimi spoluobčanmi... Pre túto komunitu sa pomerne dosť urobilo, ale jednotlivé vlády mohli urobiť viac.

Na záver chcem poprosiť o duchovný odkaz pre našich mladých.

Splní sa na vás Ježišov odkaz: „Chodte do celého sveta..., a buďte o mne svedkami...“. Celý svet, celá zemeguľa, všetky kontinenty... Všade sú Slováci... Nebudete to mať ľahké. Vždy zostaňte verní sv. Cirkvi, uchovajte si úctu k Svätému Otcovi a sprievodcom vo vašom živote nech je Ježiš Kristus. **Ďakujem za rozhovor.**

pripravili: A. Blizmanová
a Martin Magda

Rodiny Čechovcov cez tohtoročnú Veľkú noc boli obdarovaní veľkou milosťou. Boli súčasťou veľkého množstva pútnikov, ktorí prežili vo večnom meste Rím, v strede našej Cirkvi najväčší sviatok - veľkonočné trojdnie.

Povzbudený naším duchovným otcom Marekom som navštívil rodinu Petra Čecha a zaznamenal som toto svedectvo, ktoré vám, našim čitateľom, ponúkame s veľkou radosťou, pretože "radosť rozdávaním rastie".

Kedy, alebo ako vznikla myšlienka prežiť Veľkú noc v Ríme?

Monika: Myšlienka vznikla z našej dlhoročnej túžby aspoň raz navštíviť mesto Rím a sídlo pápeža Vatikán. Keď manžel oslavoval v roku 2013 svoje 50. narodeniny, nemuseli sme s deťmi dlho rozmýšľať nad darom. Cez inzerát v katolíckych novinách som oslovila cestovnú kanceláriu, cez ktorú som objednala zájazd do tohto nádherného Večného mesta. Žiaľ, zo zdravotných dôvodov manžela sme vtedy nemohli ísť. Keď som v decembri 2015 oslavovala jubileum ja, manžel spolu s deťmi mi dar opätovali. Verili sme, že tentokrát to už vyjde. Bolo potrebné vybrať termín. Povedali sme si, že keď ísť do Ríma, tak počas najväčších sviatkov cirkevného roka. Veľmi sme túžili prežiť veľkonočné trojdnie v centre katolíckej cirkvi a byť blízko Svätého Otca Františka.

Veľkonočné trojdnie v Ríme

snímka: Peter Čech, 2016

Že nám to vyšlo práve v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva, považujeme za Božiu prozreteľnosť, za veľký bonus od Neho.

Na fotografiách som videl, že ste v Ríme neboli z Víťaza iba vy dvaja.

Monika: Boli s nami aj kmotrovci Stano a Hela Čechovci. Dva týždne pred Veľkou nocou, idúcky v nedeľu z kostola, som sa ich iba tak náhodou opýtala, či chcú ísť s nami cez Veľkú noc do Ríma. Kým sme doma vypili kávu, boli rozhodnutí ísť. Veľmi nás tešilo, že môžeme

tak hlboko duchovný pobyt v Ríme sprostredkovať aj niekomu inému. Zároveň sme im boli vďační, že budeme tvoriť spoločenstvo a že sa budeme navzájom obohacovať svojou prítomnosťou, dojmami, myšlienkami, modlitbami.

Kedy začínala vaša cesta a odkiaľ? Boli ste tam aj súčasťou nejakého spoločenstva?

Monika: Do Ríma sme išli cez veľmi serióznou cestovnú kanceláriu z Bratislavy, s ktorou sme boli v kontakte ešte v roku 2013. Cestovali sme za sprísnených

snímka: Peter Čoch, 2016

bezpečnostných opatrení, pretože iba dva dni pred naším odletom, 22. marca, boli v Bruseli vykonané atentáty. Mali sme určité obavy z cestovania, ale odhodlanie a túžba boli silnejšie ako strach. Aj preto nás bolo v skupine iba osem, pretože šiesti na poslednú chvíľu odvolali svoju účasť práve zo strachu pred atentátmi. Odlet bol z Bratislavy na Zelený štvrtok večer o pol desiatej. O necelú hodinu a pol sme boli v Ríme. Ubytovaní sme boli v peknom hoteli Roma Room, o ktorý sa starajú rehoľné sestry. Výhodou bolo, že náš hotel bol iba 2 minúty chôdze od stanice metra Policlinico, takže sme sa mohli veľmi rýchlo presúvať ku všetkým naplánovaným miestam.

Takže váš program začínal v piatok ráno.

Monika: Presne tak. Hneď po raňajkách sme odchádzali do ulíc veľkolepého, na históriu bohatého a legendami opradeného Ríma. Každý, kto už navštívil toto mesto vie, že je to centrum kultúrneho dedičstva sveta s množstvom historických budov, umeleckých diel, krásnych obrazov, sôch od významných majstrov, ktoré skrášľujú mnohé chrámy, múzeá, či historické budovy. Aj my sme ich za tie tri dni videli veľmi veľa a ich vymenovanie a opis by trval veľmi dlho. Z tých najvýznamnejších spomeniem, že sme boli vo všetkých štyroch pápežských bazilikách: bazilika sv. Petra, bazilika sv. Pavla za hradbami, bazilika sv. Jána v Lateráne a bazilika Panny Márie Väčšej (Santa Maria Maggiore). V tomto roku sú vo všetkých štyroch otvorené sväté brány. Cítíme veľkú

Božiu milosť, že sme mohli prejsť všetkými. Veľký duchovný zážitok v nás zanechali Sväté schody, po ktorých sme vystúpili na kolenách. Sväté schody sú podľa kresťanskej legendy schody, po ktorých kráčal Ježiš Kristus v paláci k Pilátovi. Tieto schody dala previesť cisárovná Helena (sv. Helena), matka cisára Konštantína I. v 4. storočí z Jeruzalema do Ríma. Pokladajú sa za relikviu, ktorej sa priamo dotýkal Ježiš. Dojmov bolo naozaj veľa, ale najviac sme očakávali chvíle slávenia tajomstiev utrpenia, smrti a vzkriesenia Ježiša Krista.

Večné mesto každoročne počas sviatkov Veľkej noci priťahuje nielen množstvo pútnikov, ale aj turistov, túžiacich zažiť najväčšie kresťanské sviatky práve tu. Všetkých návštevníkov prirodzene

snímka: Peter Čech, 2016

najviac lákajú práve bohoslužby, na ktorých je prítomný Svätý Otec. Preto Vatikán zaviedol systém vstupeniek na všetky sväté omše celebrované pápežom. Vstupenky sú zadarmo, slúžia hlavne na obmedzenie počtu ľudí v bazilikách a na Námestí svätého Petra, aby pred bohoslužbami nevznikala pri vstupoch tlačienica a chaos.

Jediná slávnosť počas veľkonočného trojdnia, na ktorú môže prísť neobmedzený počet návštevníkov, je krížová cesta na Veľký piatok pri ruinách veľkého amfiteátra v strede Ríma, pri koloseu. Z roka na rok tu prichádza viac a viac ľudí. Nebolo tomu inak ani teraz. Aj keď sme ku koloseu prišli dve hodiny pred jej začiatkom, obrovské davy ľudí a sprísnené kontroly spôsobili, že sme na miesto, kde sme už mohli vnímať krížovú ces-

tu, prišli až na siedme zastavenie. Svätého Otca sme videli na návrší oproti koloseu len ako bielu bodku a horiaci kríž bol len o niečo väčší. Putujúci sprievod sme takmer nevideli a meditácie Svätého Otca ku krížovej ceste boli v latinčine, takže sme mu nerozumeli. Ale nič z toho, naozaj nič z toho nám neubralo na radosti z osobnej prítomnosti na krížovej ceste pri koloseu. Všetci sme sa zahĺbili do svojich vlastných meditácií a nasávali sme hlbokú duchovnú atmosféru z každej strany. Prítomnosť pápeža Františka, obrovské množstvo modliacich sa pútnikov, horiaci kríž, rozsvietené koloseum, to všetko prispievalo k silnému duchovnému zážitku a posilneniu. Po skončení krížovej cesty a po požehnaní sa ľudia začali pomaly rozchádzať.

Peter: Vtedy mesto Rím vychádza pútnikom v ústrety tým, že metro aj autobusy sú od kolosea do všetkých častí mesta zadarmo a doprava je zhustená. K dispozícii sú aj taxíky.

•

Do hotela ste sa teda vrátili v neskorých nočných hodinách. Aký program ste mali na Bielu sobotu? Boli ste aj na ranných chválach?

Monika: Na ranných chválach sme, žiaľ, neboli, museli sme sa prispôbiť programu, ktorý nám pripravila naša sprievodkyňa. Chcela nám v ten deň predstaviť Vatikán. Do Vatikánu sme vchádzali pomedzi obrovské stĺpy kolonády, ktoré je najkrajším Berniniho dielom.

Peter: Prechádzali sme nielen cez kolonádu, ale aj cez skenery.

snímka: Peter Čech, 2016

Musí nimi prejsť každý návštevník bez rozdielu. Tieto bezpečnostné opatrenia boli nielen pri vstupe do Vatikánu, ale aj pri všetkých pápežských bazilikách a, ako sme už spomínali, pri vstupe ku koloseu na krížovú cestu. Počas celého pobytu v Ríme sme skenermi prešli asi desaťkrát.

Monika: Keď sme vstúpili na Námestie sv. Petra, bolo oveľa väčšie, ako som si predstavovala. Naša sprievodkyňa nás všade „zasypávala“ takým množstvom informácií, že sme ju niekedy nevládali počúvať a vnímať. Potom prišla tá chvíľa, keď sme cez svätú bránu prešli do Baziliky sv. Petra. Tu by asi každý z nás štyroch mohol rozprávať o svojich dojmoch a pocitoch. Je to však ťažké, ale aj osobné. Sú to silné zážitky, ktoré asi na celý život „poznačia“ dušu, srdce aj myseľ. Uvedomovali sme si, že sme na mieste, kde je pochovaný svätý Peter, že hneď vpravo, keď sme prešli svätou bránou, pozeráme na Michelangelovu Pietu, že máme tú milosť pomodliť

sa pri hrobe svätého Jána Pavla II., ktorého sme osobne zažili, že môžeme na vlastné oči vidieť Berniniho baldachýn, ktorý postavil priamo nad hrobom sv. Petra, že nemôžeme oči odvrátiť od majestátnej a famóznejšej Michelangelovej kupoly, že vidíme všetku tú nádheru a nevieme, kam skôr pozrieť. Uvedomovali sme si, že všetko, čo práve prežívame, sa deje vďaka veľkej Božej láske. Keď sme sa z dojmov trochu „spamätali“, poklonili sme sa svätému krížu, ako je u nás zvykom na Bielu sobotu a v tichosti sme sa modlili. Veď bolo za čo ďakovať, bolo na koho myslieť, bolo o čo prosiť.

•

Hlavnou udalosťou Bielej soboty je veľkonočná vigília. Slávili ste ju v bazilike sv. Petra so Svätým Otcom?

Peter: Vstupenky na slávenie veľkonočnej vigílie so Svätým Otcom sme, žiaľ, nemali, tak som sa opýtal našej sprievodkyne, kam pôjdeme. Pani Mária, tak sa volala naša sprievodkyňa, mi odpoveda-

la, že v Ríme je spolu 365 kostolov a bazilik, tak si môžeme vybrať. Rozhodli sme sa, že pôjdeme do baziliky sv. Pavla za hradbami, v ktorej sme už boli počas dňa a tiež v nás zanechala silný dojem.

Monika: Veľkonočná vigília začínala hneď po zotmení približne o štvrt na desať obradom svetla, vonku pred Bazilikou. Tu sme všetci dostali sviečky. Po zapálení paškálu sme si aj my pozapalovali sviečky a všetci ako sprievod sme vstúpili do baziliky, kde pokračovali ďalšie obrady a vzkriesenie. Obrady trvali, ako u nás, viac ako tri hodiny, takže kým sme prišli do hotela, bolo neskoro v noci. Tu nás však čakala milá pozornosť od sestričiek. Pred každou izbou sme mali na stolíkoch pripravené panettone a kávu. Panettone je sladký taliansky chlieb, podobný našej „paske“. Bolo to pre nás naozaj milé prekvapenie, vďaka ktorému sme sa aspoň na chvíľu myšlienkami preniesli domov k našim zvykom, pretože sme tam nemali žiadne naše veľkonočné

jedlo.

•
Určíte ste sa už tešili na veľkonočnú nedeľu.

Monika: To áno. Vstávali sme skôr, ako predchádzajúce dva dni, aby sme sa čo najskôr dostali na Námestie sv. Petra. A znova všade davy a davy ľudí, ktoré zaplnili ulice, smerujúce k Vatikánu už od skorého rána. Cez niektoré užšie uličky bol dokonca problém pretlačiť sa. Určite nie všetci z týchto pútnikov sa dostali až na námestie. My sme to šťastie mali. Hľadali sme si vhodné miesto na státie. „Usalašili“ sme sa pri obelisku a čakali na začiatok svätej omše. Každý čakal po svojom. Niektorí sa modlili, niektorí pozorovali ľudí a atmosféru, niektorí iba tak premýšľali. Aj mne prebiehali v mysli rôzne myšlienky a prežívala som ťažko opísateľné pocity. Veď sme tu, veď tu stojíme, priamo tu na vytúženom svätopeterskom námestí, ktoré sme toľké roky videli iba cez televíznu obrazovku. Naozaj sme tu a o chvíľu začne svätá omša, na ktorej oslávim Pánovo zmŕtvychvstanie a ktorú bude slúžiť pápež František. Vďaka ti, Bože! Vďaka! Vďaka! Opakovala som dookola. Slávnostná svätá omša začala a k našej plnej účasti prispeli aj knižky s liturgickými textami, ktoré rozdáva pri vstupoch do jednotlivých sektorov.

Peter: Po skončení omše sme sa snažili dostať čím bližšie k zábranám, aby sme čo najlepšie videli pápeža, ktorý nasadol do papamobilu, prechádzal okolo a zdravil prítomných pútnikov. Podarilo sa nám naozaj zblízka vidieť stále usmievavého Svätého Otca Františka a urobiť krátky videozáznam. Tento videozáznam považujem za

snímka: Peter Čech, 2016

môj „vzácnny úlovok“.

Monika: Završením celého veľkonočného trojdnia bolo veľkonočné požehnanie Urbi et Orbi, ktoré udelil pápež František z loggie baziliky sv. Petra. Po udelení požehnania sme ešte veľmi dlho tleskali, aby sme ho mohli čo najdlhšie vidieť.

•
Takže Veľká noc mala svoje vyvrcholenie. Odchádzali ste hneď domov, alebo ste mali ešte nejaký program?

Monika: Odchod sme mali naplánovaný až v pondelok ráno, takže naša sprievodkyňa nám ešte v nedeľu popoludní chcela ukázať ďalšie zaujímavosti Ríma. Chcela, aby sme ochutnali taliansku

zmrzlinu či pizzu, aby sme videli fontánu di Trevi, či večerný Rím. Všetko sa nám síce páčilo, ale nič neprevýšilo hodnotu zážitkov z veľkonočného trojdnia.

•
Takže na záver. Hlboko duchovne posilnení by ste určite odporúčali aj iným navštíviť centrum cirkevného života počas Veľkej noci.

Peter: Odporúčame, ale hlavne prajeme. Verím, že za putovnou vlajkou našej farnosti, ktorú som si vypýtal od nášho duchovného otca Mareka a pri ktorej sme odfotení v bazilike sv. Petra, raz bude stáť oveľa viac pútnikov z Víťaza práve počas sviatkov Veľkej noci.

pripravili: Mgr. M. Čechová, P. Čech
zaznamenal: M. Magda

Loretánske litánie

V stredoveku plodmi súkromnej pobožnosti bol vznik mnohých litánií. Najstaršie doteraz známe mariánske litánie pochádzajú z 12. storočia. Mali jednoduchý princíp: pričleňovali metafory vzťahované na Pannu Máriu a tak rozvádzali a vyčerpávali tému. Napr. mariánske litánie z Meizu (12. storočie) sa začínali takto: „Nebeský Otče, ty si vyvolil Pannu Máriu, zmiluj sa nad nami! Panna Mária, večné milosrdenstvo, oroduj za nás! Panna Mária, radosť anjelov a plesanie všetkých svätých, oroduj za nás!

Iné včasné stredoveké litánie sa zasa začínali zvolaniami: Spravodlivý Pane, čuj! Rám všetkých cností a nádoba pobožnosti, čuj!

Ako som už povedal, mariánske litánie skorého stredoveku sa neujali ani všeobecne, ani natrvalo. Až litánie, ktoré sa modlievali a spievali v Lorete, slávnom mariánskom pútnickom mieste a ktoré podľa neho dostali aj meno, nadobudli časom všeobecnú a potom aj výhradnú platnosť.

Presný dátum vzniku Loretánskych litánií nie je možné určiť. Ako také sa mohli vyskytnúť už koncom 15. storočia, keď mariánske litánie mali za sebou tristoročné dejiny. Skutočne zaručená správa o tom, že v pútnickej svätyni v Lorete sa verejne modlili osobitné mariánske litánie, je však až z prvej polovice 16. storočia. Loretánske litánie prvý raz uverejnili v Dillingene r. 1558. Azda sa tak stalo zásluhou sv. Petra Kanízia, ktorý bol horlivým organizátorom mariánskych kongregácií a propagátorom mariánskeho kultu. Prvý pápež, ktorý spomína Loretánske litánie je Sixtus V. v bule Redituri z r. 1587 obdaril ich odpustkami. Úradne ich však schválil až pápež Benedikt XIV. Z mnohých mariánskych litánií dovolil pre verejných bohoslužbách používať iba Loretánske litánie.

O rozšírenie Loretánskych litánií po celej Európe a potom po celom katolíckom svete sa zaslúžili najprv pápeži, ktorí ich odporúčali a obdarúvali odpustkami; ďalej pútnici do Loreta, kde si ich odpisovali a potom ich doma propagovali; ale hlavne jezuiti prostredníctvom svojich misií, škôl a mariánskych kongregácií. V ich rekatolizačnej práci im boli Loretánske litánie výdatnou pomôckou. Zásluhou jezuitov sa Loretánske litánie, v ktorých je zhrnuté celé mariánske dogmatické učenie, stali od druhej polovice 16. storočia až dodnes jednou zo základných katolíckych modlitieb.

Pomenovanie „Loretánske“ je z latinského Lauretanae – od slova Loreto. To bol pôvodne vrch v neobyvateľnom kraji. Rástol na ňom divý vavrín, vytvárajúci vavrínový háj. Vavrín je po latinsky „laurea“ alebo „laurus“. Lauretum teda znamená vavrínový háj. Vrch s vavrínovým hájom bol majetkom panej, nazývanej Laureta. Aj na základe tohto jej mena mohol vzniknúť názov tohto miesta.

Už okolo roku 1100 bol v Lorete bohato dotovaný mariánsky kostol s vlastnou duchovnou správou. Stal sa vyhľadávaným pútnickým miestom. Roku 1204 preniesli do Loreta z Trsatu v Dalmácii zázračný mariánsky obraz, portrét Matky Božej, ktorý vraj namaloval evanjelista sv. Lukáš a nazaretský domček. Prvá písomná správa o prenesení posvätného nazaretského domčeka je až z 15. storočia. Táto správa je opradená legendou. Steny posvätného domčeka boli obložené jagavým mramorom a nad ním vybudovali nádhernú baziliku. A tak vzniká veľké pútnické mestečko so sídlom biskupa. Dokonca v 17. storočí sa na tomto mieste slávil aj liturgický sviatok Prenesenia nazaretského domčeka.

Stredovek, hlavne od križiackych výprav vo Svätej zemi, je charakteristický tým, že kresťania prejavovali obrovský záujem o rôzne relikvie, s čím dochádzalo aj k mnohým podvrhom, falšovaniam. Lahkovernosť stredoveku a túžba po zázračnom, ale aj vrúcna nábožnosť priviedla k vzniku mnohých legiend. A tak to bolo aj v prípade loretského svätého domčeka. Na jeho vzniku mali účasť tri faktory: túžba za relikviami po Panny Márii, legendy o nich a snaha nájsť predmet pre skonkretizovanie kultu Panny Márie. Nie je dôležitá legenda o prenesení domčeka anjeli, dôležité je, že Loreto nám predstavuje fakt viery vo Vtelenie Božieho Syna a v Božie materstvo Panny Márie. Posvätný domček a posvätný obraz, ako každá iná svätenina, sú vonkajšou príležitosťou na vnútorné vzbudenie viery. Litánie majú teda názov podľa Loreta, podľa toho, že tam je ich miestny pôvod. Pápeži ich schválili a obdarovali odpustkami. Naposledy tak urobil Pius XI. 28. marca 1933. Loretánske litánie by vždy mali byť prejavom našej viery a opravdivej nábožnosti.

Ivan Špánik, farár v Žiline-Závodí

Zasvätenie sa Panne Márii vo svetle Fatimského posolstva

V prešovskej konkatedrále bola akcia Fatimské zjavenia, znamenia časov

Prešov 27. februára 2016

Posolstvá, ktoré si pred sto rokmi vypočuli tri malé deti vo Fatime, zaznievali opäť v Prešove. V konkatedrále sv. Mikuláša sa konala v uplynulých dňoch akcia "Fatimské zjavenia, znamenia časov". Hlavný program tvorila séria piatich prednášok. V sérii prednášok bola veriacim predstavená história, význam a teologické aspekty týchto zjavení.

„Zasvätiť sa Panne Márii znamená odovzdať jej svoj život a prijať ju do najnútornejšieho priestoru svojho bytia. Nasledujeme príklad aj učeníka Jána, ktorý pod krížom prijal Pannu Máriu do svojho života, prijal ju k sebe, ale v tej pôvodine je to tak vyjadrené, že ju prijal až tak do seba, do svojej duše, do svojho srdca," hovorí o potrebe zasvätenia sa Panne Márii Ivan Špánik, jeden z prednášajúcich. Fatimské zjavenia, ktoré sa začali pred sto rokmi, sú veľkým povzbudením pre celú cirkev a tí, ktorí im načúvajú, obohacujú svoj duchovný život. Potvrdil to vo svojej prednáške aj otec Jozef Mareta, exorcista Prešovskej eparchie. „Od počiatku sveta až po dnes môžeme ako deti vnímať hlas mamy a mama varuje. Fatimské zjavenia sú trikrát takým varovaním, že pozor, je tu peklo, pozor, budúcnosť, ktorú tvoria ľudia a pozor, čo sa bude diať v Cirkvi. Takže dobrá mama nás chce pozvať k tomu, aby sme si dávali pozor na našej ceste životom," povedal Mareta.

Podujatie Fatimské zjavenia, znamenia časov bolo zakončené svätou omšou, ktorú celeburoval otec Marián Kuffa, predstavený Inštitútu Krista Veľkého v Žakovciach.

Zdroj: Rádio LUMEN

Vzhľadom k tomu, v akej situácii sa dnešný svet a samotná Európa nachádza, rozhodli sme sa uviesť po častiach celú prednášku.

2. časť

Druh urážky - proti jej Panenstvu

Pozrime sa teraz – BaS - na oblasť, ktorá sa týka druhaj urážky, ktorú máme odčinovať a síce voči Máriinu panenstvu.

Prorok Izaiáš napísal: "Hľa, Panna počne a porodí syna..." Máriu ako Pannu môžeme spoľahlivo spoznať iba vo vzťahu ku Kristovi, jej Synovi, s ktorým je jedno srdce.

Všimnime si, ako o tejto ich jednote dostala nádhernú víziu ctihodná sestra Mária z Agredy, ako je to opísané v diele *Mystické mesto Božie*: „Keď bola blahoslavená Matka pripravená, zjavil sa jej zmrŕychvstalý a oslávený Kristus, náš Spasiteľ Vždy pokorná Kráľovná padla na svoju tvár a klaňala sa svojmu Božskému Synovi.

Pán ju však pozdvihol a privinul k sebe. V tomto objatí, ..., dostalo sa Panenskej Matke zvláštnych darov a milostí, aké mohli byť len jej, od hriechu uchránenej, udeľené. I keď toto nebola tá najväčšia milosť, ktorú pri tejto príležitosti obdržala, predsa by ju nemohla prijať ..., keby najprv nebola posilnená anjelmí a samým Pánom.

Táto milosť pozostávala v tom, že oslávené Synovo telo sa tak úzko spojilo s jeho najčistejšou Matkou, že preniklo do jej tela a Ona do jeho, ako napr. krištáľová guľa prijíma do seba slnečné svetlo a je preniknutá žiarou a krásou tohto svetla. A rovnakým spôsobom vošlo telo najsvätejšej Márie - v tomto nebeskom objatí - do tela jej Božského Syna.

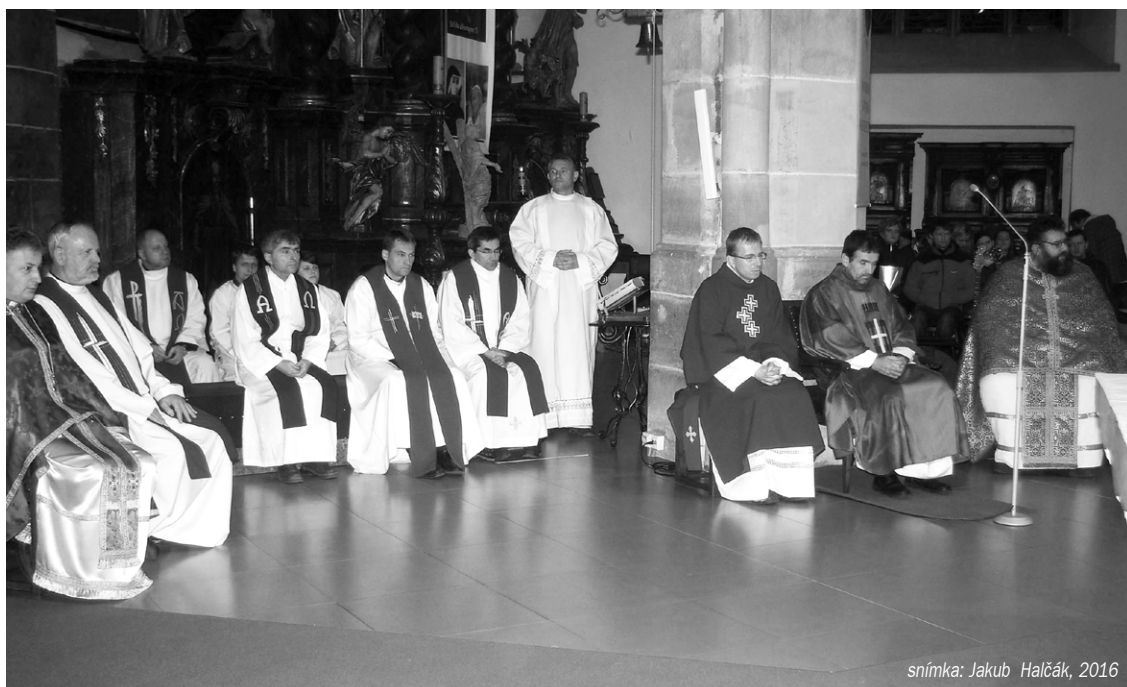
Bolo to ako nejaká brána, ktorou vošla k vnútornému poznaniu

slávy najsvätejšej duše a tela jej Pána... V tej chvíli začula hlas, ktorý jej povedal: „Moja milovaná, postúp vyššie.“

Mocou týchto slov bola úplne zmenená a jasne videla božstvo, v ktorom našla úplný, hoci len dočasný odpočinok a odmenu a za všetky svoje bolesti a námahy. ... Oslávme tento deň v obdivovaní a chvále, s blahoželaním a s láskyplným a pokorným vzdávaním vďaky za to, čo nám vtedy vyprosila, a za jej povýšenie a blaženosť.“ Tolko Mária z Agredy.

Z uvedeného opisu môžeme vydedukovať, v čom spočíval hriech Adama a Evy.

Som presvedčený, že ich hriech spočíval v tom, že narušili tú jednotu podľa Boha, ktorej mali byť obrazom. Keď ich totiž Boh stvoril ako muža a ženu, dal im obidvom

snímka: Jakub Halčák, 2016

meno nie ľudia, ale človek, čiže jeden človek, ako to čítame v knihe Genezis, v piatej kapitole.

Oni teda boli naozaj dvaja v jednom tele, čiže na obraz Boží, ako Božie osoby, ktoré sa navzájom prelínajú.

Adam a Eva narušili hriechom tento Boží obraz tým, že na popud satana vystúpili jeden z druhého a tým, samozrejme, spoznali, že sú nahí, lebo už sa videli jeden pred druhým.

Na Kalvárii sa pribitím na kríž muž a žena, nový Adam a nová Eva, stávajú opäť jedným človekom na obraz Boží.

Preto Ježiš nemohol len tak zomrieť hocikakou smrťou, napr. kameňovaním, alebo sťatím hlavy, ale špecificky tak, aby to naznačovalo zjednotenie dvoch bytostí, pričom kríž zastupoval

Máriu. Preto diabol nenávidí kríž, lebo v tom vidí pripomienku porážky toho, čo on rozbil. On rozbil jednotu prvého manželstva a tu sa mystický snúbenecký pár nového Adama a novej Evy dáva opäť do jednoty oboch v jednom tele skrze kríž.

To, že pápež Ján Pavol II. pomohol aj Rusku zasvätením v osemdesiatych rokoch minulého storočia, môžeme vidieť ako zrušenie onoho prekliatia a zvolávanie Božieho požehnania a milosrdenstva na príhovor Božej Matky.

To nie je náhoda, že práve z kríža nám dal Pán Ježiš ženu - Máriu za Matku, lebo na kríži sa nový človek, čiže nový Adam a nová Eva opäť ako Človek s veľkým „Č“ zjednotili, aby boli rodičovsky nadprirodzene plodní a naplnili zem novým potomstvom spasených podľa Božieho príkazu: "Plodte sa a množte sa a naplňte zem."

Preto Ježiš prikazuje svojim

učeníkom hlásať evanjelium celému svetu, aby sa celá zem naplnila Božími deťmi, ktoré sú v poriadku milosti zároveň deťmi Ježiša a Márie.

Teoreticky nám Ježiš mohol poručiť Máriu za matku kedykoľvek počas svojho verejného účinkovania, ale zo spomínaného hľadiska tak urobil až z kríža. Len z kríža, kde sú Ježiš a Mária jedno, nám môže byť daná Mária ako Matka, lebo až keď je zjednotená Žena s Mužom, môže podľa Božieho

poriadku prinášať potomstvo.

Mária sa tak stáva nadprirodzenou matkou všetkých národov, obdobne, ako Eva je prirodzenou matkou všetkých žijúcich.

Keď Panna Mária vyslovila Bohu ÁNO, "nech sa mi stane podľa tvojho slova", už vtedy sa vlastne zjednotila s novým Adamom, už vtedy boli dvaja v jednom tele, keď sa telo nového Adama začalo rozvíjať pod jej

materinským srdcom, teda v jej vlastnom tele a z jej tela.

A na kríži sa toto jej ÁNO završilo, aby bolo ďalej prežívané s Kristom aj v tajomstve jeho vzkriesenia a večného života v nebi. Diabol vidí v kríži prítomné tajomstvo Panny Márie, tej ženy, ktorá svojim ÁNO Bohu hovorí diablove rozhodné NIE, čím odčihuje Evino ÁNO diablove, keď povedala Bohu NIE.

Päť urážok spomenutých vo Fatime môžeme symbolicky vnímať aj v súvislosti s piatimi Kristovými ranami, ktorými bola aj Mária mysticky zranená. Môžeme povedať, že Panna Mária neviditeľne bilokovala v Kristovi v tajomstve kríža. Preto aj pri modlitbe Korunky Božieho milosrdenstva môžeme vnímať ako prítomné spoluutrpenie Matky milosrdenstva, hoci v modlitbe sa spomína iba „jeho bolestné umučenie“.

To, že Mária bola na Golgote zastúpená krížom, vidíme vyobrazené aj na obraze Matky všetkých národov. Taktiež na druhej strane zázračnej medaily vidno písmeno M prepojené s krížom. Aj liturgia nám niečo napovedá, keď si všimneme, že deň pred slávnosťou Sedembolestnej Panny Márie máme sviatok Povýšenia sv. Kríža. Je to z tohto uhla pohľadu povýšenie Svätej Márie. Povýšenie do tajomstva kríža.

A toto môžeme - BaS - zrealizovať aj v prežívaní vlastného kríža. Povýšme kríž na Máriu. Svoj životný kríž povýš na Máriu. Potom prestaneš mať obavy z kríža, ba

dokonca ho dokážeš aj milovať v osobe Márie. Ona berie tvoj kríž na seba opäť, ako je to na obraze. To je veľmi radostné, lebo tým pádom kríž sa pretavuje na Máriu, na jednotu s ňou a tak sa kríž sám o sebe stáva miestom hlbokého a radostného stretnutia – s Matkou i s Ježišom.

On hovorí: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž...“, to už môžeme doplniť o Máriinu osobu: "Nech vezme svoju matku Máriu a ide s ňou za mnou." Vtedy ťa kríž nebude gniaviť, ale Mária bude pre teba vzpruhou, oporou, ako bola aj pre ukrižovaného Krista, aby vydržal až do konca. Oni boli na kríži jedno srdce. Aj liturgia nám opäť toto vraví, keď dáva spomienku Nepoškvrneného srdca Panny Márie hneď v sobotu za piatkovou slávnosťou Božského srdca Ježišovho. Aj sobota ako Máriin deň je objatá piatkom Kristovho kríža i nedeľou jeho zmŕtvychvstania. Povýšme Pannu Máriu aj v tom zmysle, aby sme ju uctievali v tej pravde o nej, ktorá jej prislúcha.

Tajomstvo kalvárskej obety je sprítomnené v eucharistii a preto v tomto tajomstve máme prijať podľa slov Jána Pavla II. aj všetko to, čo do tohto kontextu patrí, čiže aj prijatie Márie ako svojej Matky do najvnútornejšieho priestoru svojho bytia, ako to urobil učeník Ján. V eucharistii v podstate prijímame túto zjednotenosť Ježiša a Márie, tú jednotu nového Adama a novej Evy, ako aj to ich spomínané nebeské objatie po Ježišovom vzkriesení a ich lásku v nebi.

Poľský mariológ Kazimierz Pek

poukazuje na zaujímavú skutočnosť, že evanjelista Ján používa to isté grécke slovo lambanein na označenie tak prijatia Ježiša – „tým, ktorí ho prijali dal moc stať sa Božimi deťmi“, ako aj jeho Matky – „od tej chvíle si ju učeník vzal, čiže prijal k sebe“. Kristov učeník teda prijíma Pannu Máriu do svojho života podobne, ako prijal Krista.

Mária je samozrejme Ježišova Matka, ale v tajomstve nášho vykúpenia prechádza skôr do pozície mystickej ženy nového Adama ako nová Eva.

Pri každom Sláva Otcu sa vlastne modlíme, aby sa táto jednotu Ježiša a Márie udomácnila v nás, aby teda ako bol na počiatku úplný človek na obraz Boží, tak aby bol aj v nás a všade, lebo tak je už v nebi.

To nebeské objatie Ježiša a Márie v nás je tým víťazstvom, ku ktorému smerujeme, keď sa ako ich duchovné vykúpené deti stávame priestorom ich objatia, ich jednoty, aby sme boli vlastne traja v našom jednom tele, na obraz Trojice.

Keď prijímame Ježiša a Máriu zasvätením sa ich spojeným Srdciam, oni sa spájajú v nás a v tom spočíva aj víťazstvo Ženy - Márie v každom z nás.

Matka Božia, odprosujeme ťa za urážky voči tvojmu panenstvu. Nech je v nás prítomná tvoja panenská snúbenecká láska Ducha Svätého, ktorá zjednocuje tvoje i Ježišovo Srdce v jedno. Amen.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Radost'

„Hľadaj radost' v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce“ (Ž 37, 4).

Radost' budeme mať vtedy, pokiaľ si ju nenecháme vziať! Drahý priateľu, po akej radosti túžiš a nechceš si ju dať vziať? Zrejme už poznáš mnohé „povrchné“ radosti, čo ponúka tento svet, po ktorých v srdci ostávajú len spomienky, a potom len prázdnota... Verím, že túžiš po RADOSTI, ktorá naplňa srdce i celý život. Taká RADOSŤ sa rodí v osobnom vzťahu s Ježišom Kristom.

Pozývam Ťa teraz na stretnutie s Ním a Jeho "slovom, ktoré je veľmi živé a účinné..., preniká až po oddelenie duše od ducha, rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca" (porov. Hebr 4, 12). Nebude to len čas pasívneho počúvania uší, ale úprimne túžim a prosím, nech

Duch Svätý otvára naše srdcia pre jeho Slovo a nech v nich koná, ako sa jemu páči. Nech sa dotýka miest, ktoré potrebuje prebudiť, nech dá svetlo tam, kde pre tmú nevidíme a nech dá porozumieť tomu, čo máme aj žiť. Pozýva nás poznávať Božiu radost' ako súčasť Jeho večného milosrdenstva. A do tejto radosti nás chce ponárať cez skutky, ktoré koná ľuďom (porov. Ž 66, 5), ak mu to vo svojej slobode dovolíme.

Počúvajte spolu, čo nám o tom hovoria podobenstvá o stratenej ovci a drachme. Hovoria o radosti, ktorú prežíva pastier z nájdenia stratenej ovce. Nenecháva si túto radost' len pre seba, ale len čo príde domov, zvolá priateľov a

susedov a povie: „Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, ktorá sa mi stratila“ (porov. Lk 15, 6). Tak isto žena, ktorá vymetá dom a robí všetko preto, aby našla svoju stratenú drachmu – keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: „Radujte sa so mnou, lebo som našla drachmu, čo som stratila“ (porov. Lk 15, 9). Teda ide o takú radost', ktorá sa nedá prežívať osamote, ale pozýva do nej všetkých priateľov a susedov.

Čo znamená byť „stratený“? Sama nad tým premýšľam vždy, keď vidím niekoho, kto je neúčtív, neochotný, nemilosrdný a svojimi gestami a slovami bezdôvodne zraňuje iného. Veľmi vtedy tužím byť súčasťou jeho hľadania a zá-

snímka: Martin Magda, 2016

snímka: Martin Magda, 2016

roveň s ním byť v radosť z jeho nájdania. A čo, keď je to človek, ktorý je nám blízky?

Svätý Otec František nám v takýchto situáciách života hovorí: „Prosím vás teraz o jednu vec. Všetkých, v tichosti. Pomyslime si každý na jednu osobu, s ktorou si dobre nevychádzame, s ktorou sme pohnevaní, ktorú nemáme v láske. Myslime na túto osobu a v tejto chvíli sa v tichosti za ňu modlime a staňme sa voči tejto osobe milosrdnými“ (15. 9. 2013, pred modlitbou Anjel Pána). Boh nás neustále požíva do hľadania strateného, všade tam, kde sme a kde vidíme, že chýba milosrdenstvo so svojou osobitnou radosťou. To je zároveň to pozvanie do spolupráce s Ním na záchranu každého človeka a budovania Jeho Kráľovstva.

R“ ako „Radosť“

Ježiš ďalej pokračuje vo svojom rozprávaní podobenstiev: „Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie“ (Lk 15, 10). Tá stratená ovca sa v skutočnosti neobrátila, rovnako sa tak drachma nevrátila do mešca. To stratené bolo nájdene Tým, ktorý všetko zanechal, aby išiel so svojou láskou v ústrety k obráteniu. Takéto obrátenie je však možné len vtedy, ak si človek prizná, že sa stratil. Obrátiť sa, teda, obrátiť svoj pohľad od svojho „ja“ k Bohu. Prestať sa obviňovať a zisťovať, kto môže za moje poblúdenie. Jednoducho uveriť slovu, ktoré hovorí, že "tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré" (porov. Rim 8, 28).

A začať Ho chváliť za to, že to mi On dáva ten pokoj a pravú

radosť srdca po každom mojom rozhodnutí zanechať zlé cesty a žiť tak, ako to On chce a učí ma vo svojom SLOVE. Vieš si predstaviť, aká radosť „vypukne“ v nebi? Je to radosť milosrdného Boha, ktorý znova nachádza svojich synov a svoje dcéry. Boh má potešenie z toho, keď vidí, že sa neustále obraciame k nemu. Potešujme nášho milosrdného Boha touto radosťou z hriešnika, ktorý robí pokánie. „Lebo jeho milosrdenstvo je večné“ (Ž 136). A určite poznáš tú radosť, keď nám Ježiš ústami kňaza povie tie slova plné milosrdenstva. Kolkokrát si to už počul? „Milosrdný Boh Otec, ktorý smrťou a zmŕtvychvstaním svojho Syna zmieril svet so sebou a zoslal Ducha Svätého na odpustenie hriechov, nech ti službou Cirkvi udelí odpustenie a pokoj. A ja ťa

rozhrášujem od tvojich hriechov v mene Otca i Syna i Ducha Svätého“. A všetky naše hriechy ponára do mora nekonečného milosrdenstva. Nezabúdajme za to ďakovať Ježišovi, hrajme a spievajme na slávu jeho mena, vzdávajme mu chválu (porov. 1. Kor. 14, 2).

Ďakujme každému kňazovi, ktorý s láskou počúva tie naše pohlúdenia, pomáha a radí nám, ako zmeniť zmýšľanie, čo zanechať a čo začať ináč... "A keď ju nájde, vezme ju s radosťou na plecá... zvolá priateľov... Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, ktorá sa mi stratila..." (porov. Lk 15, 4 – 10) Prosme a modlíme sa za

svojich „pastierov“, aby mali silu hľadať stratené ovečky. Hľadať starostlivo, kým ich nenájdu, tak ako žena z podobenstva. Odmeň ich milosrdenstvom radosťou, ktorá je súčasťou neba a Božích anjelov.

Keď končím týchto pár slov, modlím sa siedmy deň „Deviatnika k Božiemu milosrdenstvu“. A tak sa, drahý priateľu, chcem teraz za teba modliť slovami tohto dňa, nech sa i na tebe vyplní toto prísľúbenie Milosrdného Boha.

„Večný Otče, zhladni milosrdným okom na duše, ktoré oslavujú a uctievať Tvoju najväčšiu vlastnosť, Tvoje nekonečné milosrdenstvo a ktoré prebývajú v

najmilostivejšom Ježišovom Srdci. Tieto duše sú živým evanjeliom, ich ruky sú plné skutkov milosrdenstva a ich duša naplnená radosťou spieva pieseň milosrdenstva Najvyššiemu. Pokorne Ťa prosím, Bože, preukáž im svoje milosrdenstvo pre nádej a dôveru, ktorú v Teba vkladajú. Nech sa na nich vyplní Ježišovo prísľúbenie: „Duše, ktoré budú uctievať moje nekonečné milosrdenstvo, ja sám budem chrániť v živote, a zvlášť v hodine smrti, ako svoju chválu.“ Amen.

V radosnej modlitbe vaša:

*Sr. Siarda Peticová,
sestry premonštrátky*

snímka: Martin Magda, 2016

Štyri posledné veci

O hlade a smäde zatratencov v pekle

Ako Pán Boh hriechy Izraelitov už tu na zemi strašlivé trestal, tak strašlivé bude trestať i hriechy kresťanov vo večnosti. „Hnev Pána zástupov odovzdá národ tento (hriešnikov) ohňu za pokrm: nikto nebude šetriť brata svojho. Budú sa obracať napravo a hladovať: budú naľavo jesť a predsa nenasytia sa: každý bude mäso ramena svojho hrýzť“ (Is. 9, 19.). Strašné slová! Strašlivý hlad! Vy nešťastníci, ako budete môcť zniesť tento hlad? Ach, keby ste každý deň aspoň smydku chleba dostali! Keby ste za celý jeden rok aspoň jeden obed mohli mať, ako by ste očakávali deň ten!

Ponevác ale ani za sto ani za tisíc rokov nemôžete mať nádej ani len na jednu omrvinku, a dobre viete, že cez celú večnosť večne hladovať musíte, ach, Bože! jako vám musí byť okolo srdca!

Nešťastníci, čo ste to vykonalí? Do Jakej večnej biedy ste sa sami uvalili! Keby ste boli tu trochu pokánia konali, boli by ste vyhli múke tejto. Vy ste ale chceli byť vždy syti, preto musíte zakúsiť a trpieť, čo vám Kristus Pán pohrozil: „Beda vám, ktorí sa nasycujete, lebo budete hladovať.“

Toto si majú obzvlášť tí vziať k srdcu, ktorí prikázané pôstne dni tak opovážlivé zpotupujú a vtedy mäso požívajú. Lebo ťažko prehrešuje sa ten, ktorý bez potreby a dovolenia v prikázaný v pôstny deň mäsitý pokrm požíva. Taký kresťan vytvára sám seba z milostivej ochrany cirkve svätej, ktorá by ho jedine mohla obrániť pred hnevom božím. Kto tento hriech opravdivé neolútuje, nemôže mať

nádej na večné spasenie. Neni to ale najväčšia opovážlivosť a bláznivosť pre tak nepatrnú rozkoš a chuť vystaviť sa nebezpečenstvu večného zahynutia?

Ó, zátvrdlivý hriešniku, kdeže máš rozum? Mysli na večný hlad v pekle a smiluj sa nad úbohodušou svojou!

Okrem hladu budú nešťastní zatratenci trpieť ešte i tak veľký smäd, že sa to nedá žiadnym slovom vypovedať. Každý človek vie, čo za trápenie spôsobuje človekovi dlhý smäd, keď ho nemožno ničím uhasiť. Vtedy začne krv v žilách akoby horieť, modzgy a vnútornosti sú akoby spálené a jakákoľvek nečistá ošklivá barina zdá sa byť príjemná človekovi k pitiu. Keď ale dlho nedostane nič k občerstveniu a ochladeniu, prepadne biednej a trápnej smrti.

Smäd, ktorý trpia zatratení v pekle, je o mnoho boľastnejší, trápnejší, ako smäd ľudí na tomto svete, čoby jakokoľvek veľký a náramný bol. Keby človek v smrteľnom tele musel smäd ten len za malú chvíľku trpieť, musel by náhlou smrťou zahynúť.

Zatratenci nemajú nikdy pokoja; z jedného trápenia do druhého, z jednej múky do druhej bývajú preháňaní. To im zapríčini veľkú žízeň. Ešte viacej pochádza ale tá žízeň z ohňa pekelného, v ktorom vo dne v noci večne horieť musia.

Pochovaní sú v plameňoch požiaru večného a žiadna kvapka vody neobčerství ich. Ó, Bože, čo to musí byť za žízeň! Jako je to možno zniesť? Ach, oni nie sú v stave ju zniesť, a predsa musia ju trpieť. Čuj, ako jeden zatratený v

ukrutnej boľasti volá k Pánu Bohu a vzdychá o kvapku vody: „Otče, Abraháme, smiluj sa nado mnou, a pošli Lazára, nech omočí koniec prsta do vody a ochladí mi jazyk, lebo sa mučím v tomto plameni“ (Luk. 16, 24).

„Ó, Bože milosrdný, ja nekričím o víno, ale len o vodu; ja nechcem ani plný okov, ačkoľvek by mi to bolo veľmi potrebné; ja prosím len o kvapku vody, aby som páličivý jazyk môj Ochladiť mohol. Neodpreš mi túto maličkú prosbu, ved si Ty od všetkého stvorenstva ako nekonečná dobrota vyvyšovaný.“ Ale darobná je prosba táto. Pán Boh je hluchý oproti volaniu ich. Ani len kvapka krvi neobčerství ich.

Ó, Bože, či je to možno, že Ty môžeš byť tak prísny a neúprosný? Ó, Otče milosrdenstva, prečo Ťa nepohne volanie a žalostivosť ich? Ja už viem, - spravdливость Tvoja a nenávisť proti hriechu je to! Ty miluješ najprv pravdu a ctnosť a len potom človeka. Človeka len natoľko miluješ, nakoľko sa pridržá pravdy a ctnosti. A ľudia tí v pekle nenávidia Teba, svätosť a pravdu Tvoju. Nemôžeš to dopustiť, aby zahynula svätosť a pravda Tvoja, preto musia hynúť vo večnosti tí, čo nenávidia svätosť Tvoju, čo na veku lipnú na hriechu a cez večnosť celú pridržajú sa ho!

Pán Boh ale mučí zatratencov nielen hladom a žĺžňou ukrutnou, ale ich aj kŕmi a nasycuje horiacou sirkou a napája vínom pomsty a hnevu svojeho. „Kto sa klania pred zvieratám, ten bude pohár z vina pomsty božej, ktoré je tuho namiešané v kalichu hnevu bo-

snímka: Peter Čech, 2016

žieho a bude mučený ohňom a sirkou: a kúr maky jeho vystupovať bude do večnosti" (Zjav. 14, 10).

Podobne hovorí Mojžiš: „Žič z draka je víno ich a nevyhojitelný jed hadáci" (4. Mojž. 32, 33).

Vezmi si k srdcu, o úbohý hriešniku, tieto nevýslovné múky zatratencov! Ohňom sirkovým budú kŕmení zatratenci; vínom pomstvy božej budú napájaní. Ó, múka, nad všetky múky! Ó, bieda, nad všetky biedy! Ó, Bože, jak prísny si a neúprosný vo večnosti! Ó, Bože, jak

prísne sú tresty Tvoje.

Ó, hriešnici, ktorí ste tak veľmi oddaní pitiu, korhelstvu a obžerstvu, myslíte predsa na to, čo za nápoj je pre vás pripravený vo večnosti, jak ukrutnú žízeň budete musieť znášať v pekle! Keď tu na zemi neni ste v stave trpieť žízeň len cez jeden deň, jako budete v stave trpieť prehroznú žízeň cez veki vekov v ohňoch pekelných?

Ach! zanechajte predsa zbytočné pitie vaše. Zanechajte hnusnú a ohavnú nepravosť vašu, ktorá

vás iste strhne raz do večného zatratenia.

Lebo sv. Pavel vytvára vás výslovne z kráľovstva nebeského, keď tvrdí: „Opilci nebudú vládnuť kráľovstvom božím." (1. Kor. 6. 10.)

Hľa, tu máte už svoj súdny výrok, už vyhlásený nad vami. Keď budete ďalej pokračovať v pijatike, po predku už ste istí, kam sa dostanete!

prevzaté z časopisu Svätá Rodina
rok 1923 č. 12

Vklady do hazardu prekročili viac ako tri miliardy eur ročne!

Dňa 20. 4. 2016 zástupcovia Asociácie zábavy a hier a Asociácie prevádzkovateľov videohier na tlačovej konferencii uviedli, že počet prevádzok s hernými automatmi klesá a ďalšie prevádzky už nepribúdajú.

Peter Beňa na tieto argumenty odpovedal: „Štatistiky Finančnej správy Slovenskej republiky zverejnené 15. 4. 2016 ukazujú, že stúpol počet vkladov na viac ako tri miliardy eur ročne, stúpol počet videoherných terminálov a stúpol aj počet prevádzok s hazardnými hrami. Napriek či skôr vďaka tzv. „prísnej“ regulácii a ich tzv. „samoregulácii“ hazardný priemysel veselo rastie ďalej.“

Michal Svetko uviedol: „Zástupcovia herní vytvárajú falošný pocit bezpečnosti a ochrany hráčov, pričom riziká vidia najmä v online hazarde a čiernych prevádzkach. Je to ako keď zloděj kričí chyťte zloděja. Samozrejme, že online hazard je problém a ak by sme ako aktivisti mohli petíciou zmeniť zákon o hazarde, určite by sme boli prví, kto by takúto petíciu urobil. Zatiaľ nám zákon takúto možnosť nedáva. Veríme však, že poslanci Národnej rady sa budú obmedzením hazardu a to aj online hazardu čím skôr zaoberať.“

Jozef Melicher dodal: „Argument vzniku čiernych prevádzok je okrajový. Určite nevzniknú v Bratislave na ulici „tri“, ako je to niekde teraz, keď je hazard legálny. Plne dôverujeme Policajnému zboru Slovenskej republiky a jeho profesionalite. Videoherný automat sa tak rýchlo ako droga do záchoda spláchnuť nedá!“

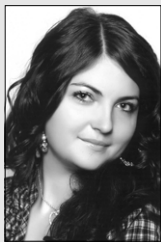
Anton Chromík argumentoval:

„Právny zástupca Asociácie hier a zábavy a Asociácie prevádzkovateľov videohier pán Baláž tvrdí, že petície sú nezákonné a protiústavné. Ba dokonca sa vyhráza súdnymi spormi. Hazard obmedzila Praha, Brno aj Viedeň a v žiadnej z týchto krajín obmedzenie hazardu nie je protiústavné. Prečo by to malo byť protiústavné na Slovensku? Zákon o petičnom práve jasne hovorí, že každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného záujmu so sťažnosťami na orgány verejnej moci. Podľa zákona o hazardných hrách obec môže hazard obmedziť, ak sa obyvatelia obce petíciou sťažujú, že sa v obci narúša verejný poriadok v súvislosti s hraním hazardných hier. Analýza českého ministerstva financií jasne ukázala, že každá koruna z daní za hazard stojí spoločnosť trikrát

viac v spoločenských nákladoch a nevidíme žiaden dôvod, aby naša spoločnosť znášala riziká zvýšenej kriminality, rozbitých rodín, zadlženosti a samovrážd. Len slepý tu nevidí narušenie verejného poriadku.“

„Musíme tiež upozorniť, že prevádzkovatelia hazardných hier budú môcť slobodne podnikáť aj po prijatí VZN o zákaze hazardu na území konkrétneho mesta či obce, iba sa nebudú vydávať nové licencie. Ich ústavné práva sú dodržané. Súčasná „prísna“ regulácia hazardu sa však ukázala ako neúčinná a je ju treba urýchlene zmeniť. Tri miliardy eur vkladov stoja za to, aby sa dostali do skutočnej ekonomiky. Spôsobili by zvýšenie zamestnanosti a poskytovania služieb“, dodal Anton Chromík.

Lenka Novotná

Zodpovednosť sa začína vierou a láskou

Sedemnásteho apríla prijalo 65 birmovancov z rúk emeritného arcibiskupa Alojza Tkáča sviatosť birmovania. Bola to veľká a dôležitá udalosť v ich živote, pretože sa z nich vo chvíli prijatia sviatosti stali dospelí kresťania. A od dospelých ľudí sa akosi prirodzene vyžaduje schopnosť byť zodpovedný za vlastné činy a ísť príkladom. Koniec koncov, mladí ľudia sú budúcnosť, ktorá kráča medzi nami.

Keď som pred šiestimi rokmi prijala sviatosť birmovania ja, nevedela som si predstaviť, ako sa moja kresťanská dospelosť a zodpovednosť bude prejavovať. Znelo mi to veľmi vážne a popravde, trochu aj naháňalo strach. Časom som však pochopila, že sviatosť birmovania je predovšetkým sviatosť, ktorá otvára oči a srdce. Je to síce povedané metaforicky, ale dary Ducha Svätého sa naozaj rozvíjajú práve vo chvíli, keď sa človek nevie rozhodnúť, keď váha a nevie, čo má robiť. Keď si nie je istý, čo je preňho najlepšie, a keď sa bojí, že urobí chybu. Je síce pravda, že z chýb sa toho človek naučí najviac, ale o čo ľahšie by sa nám kráčalo s pocitom, že ide všetko podľa plánu.

A práve v tom spočíva zodpovednosť, teda schopnosť prijať následky za svoje činy, poučiť sa z chýb a dávať dobrý príklad. Každý človek má zodpovednosť za niečo iné. Rodičia zodpovedajú za svoje deti, učitelia za žiakov, zamestnávateľia za zamestnaných. A mladí ľudia zodpovedajú za seba. Za to, aby boli vzormi pre svojich mladších súrodencov, dokázali byť opo-

rou aj pomocou pre kamarátov, ale najmä, aby vedeli byť zodpovední sami za seba, za svoje konanie, za svoje rozhodnutia.

Nie je to vôbec ľahké, pretože súčasná spoločnosť veľmi rada ovplyvňuje, presviedča a snaží sa docieľiť, aby sa mladí ľudia riadili akýmsi „diktátom“. Pretože to tak robia všetci. Pretože, keď sa neprispôbia, budú ich iní ľudia vnímať ako asociálov. Jediná oblasť, ktorá sa tomuto diktátu stále úspešne vyhýba, je móda. Ak vidíme na ulici človeka s farebnými neupravenými vlasmi, s výrazným líčením alebo doplnkami, považujeme ho za odvážneho. Niektorí by dokonca mohli jeho vizáž ohodnotiť ako hotové umelecké dielo. Iste, vkus je veľmi individuálny, a to, čo sa jednému páči, môže byť pre iného škaredé. Ale, ako to, že sa nikdy nehanbíme za to, ako vyzeráme, ale naopak, často sa hanbíme za to, kým sme? Je to otázka, ktorú si musí každý položiť sám vo svojom vnútri, pretože len tam na ňu nájde odpoveď.

Otec arcibiskup vo svojej homílii birmovancom predstavil niekoľko výnimočných ľudí, ktorí položili svoj život za iných,

alebo sa nejakým spôsobom významne zaslúžili o dobro v spoločnosti. Pripomenul im, že aj oni majú byť vo svojom okolí v istom zmysle „dobrými pastiermi“, teda, majú sa usilovať o dobro. Zároveň zdôraznil, že sa nikdy nemajú hanbiť za svoju vieru a chrániť si ju ako najväčší poklad.

Matka Tereza raz povedala, že je len akousi "ceruzkou v Božích rukách". Že cez ňu Boh „píše“, teda koná, to, čo chce On sám. Že ona je len prostriedkom. Bolo by príliš ideálne tvrdiť, že máme byť všetci jej vernými kópiami. Každý má svoje chyby, s ktorými zápasí a niekedy sa ocitáme doslova na prašnej a hrbolatej ceste, po ktorej sa ťažko napreduje.

Ale, aby sa ceruzkou dalo písať, musí byť zastrúhaná. Musí mať ostrý hrot, aby bolo písmo dobre viditeľné. Možno nebudeme všetci hneď takí, ako Matka Tereza, ale stále sa môžeme usilovať o to, aby sme boli „Božími ceruzkami“. Môžeme sa odvahou, skúsenosťami, vzťahmi a prekonávaním skúšok stále zdokonaľovať a formovať. Aby mohol Boh prostredníctvom nás rozdávať ľuďom lásku.

Ahoj, deti!

Nič sa nevyrovná pohľadu na rozkvitnuté májové stromy, ktorých vôňa sa šíri široko-ďaleko. Všetci alergici si teraz asi vzdychli: „Ach, ten hrozny peľ!“ Chápem, lebo čoraz častejšie majú viaceri z nás problém s jarným obdobím práve kvôli takýmto ťažkostiam. No ak by stromy nekvitli, tak by to bola určite väčšia katastrofa ako naša nádcha, tomu verte. ;)

1....2....3.... - *MESIAČ LÁSKY*

S tým je spojené aj stavanie a válanie májových stromov v duchu peknej dedinskej tradície spojenej so spevom, tancom, zábavou a veselosťou. Mladenci stavali (niekto stále stavajú) máje dievčinám, ktoré veľmi ľúbili a svoju lásku im prejavili postavením krásne vyzdobeného „mája“ v okolí ich domu.

Ulice sú plné zalúbených párikov a povestný je aj bozk * zalúbených pod rozkvitnutou čerešňou.

SVIAŽOKY, JOZEF, ROBOTNIKA A SVIAŽOK PRÁCE

Zo zaujímavých sviatkov určite musím spomenúť práve ten dnešný - sviatok sv. Jozefa, robotníka, patróna všetkých pracujúcich a zároveň patróna našej farnosti. 1. máj je zároveň štátnym sviatkom - Sviatkom práce. Pre zaujímavosť: po vzniku ČSR bol od roku 1919 1. máj vyhlásený za štátny sviatok, ktorý vyhlásil vtedajší prezident Tomáš Garrigue Masaryk. ;)

Z medzinárodných dní spomeniem Svetový deň Červeného kríža, ktorý pripadá na 8. máj a ten vy poznáte, ako inak, ako deň našich láskavých mām. 15. máj je Svetovým dňom rodiny, 19. Medzinárodným dňom mlieka, 23. Svetovým dňom korytnáčiek, 25. je sviatkom sv. Urbana - patróna vinohradníkov. No a v katolíckej cirkvi sa s májom spája aj úcta k Panne Márii.

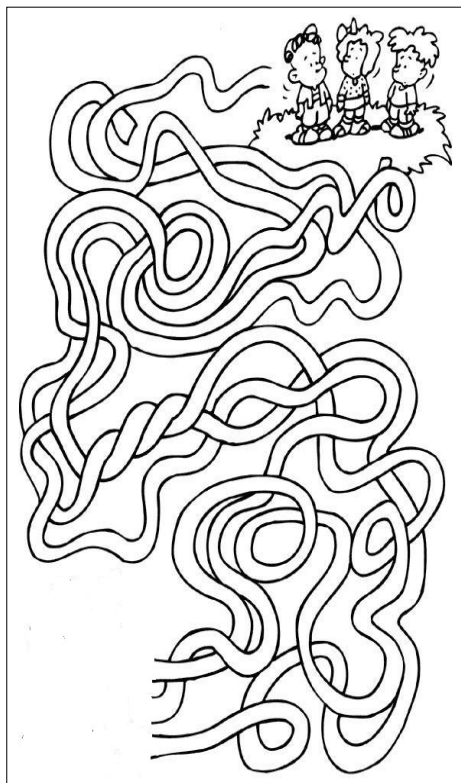
P.S.: Už len 2 mesiace a vy viete čo... ;)

Uloha: V slovách doplň písmenko, ktoré chýba v pranostike a potom doplnené písmenko vpiš podľa jeho čísla do vzoru hore v texte. ;)

Ghladný 1áj, pre ovocie raj.

Dz zd, dážd, májový dážd, budú mi od teba vlasy rásť.

Studený máj, v stódole ra3_, kravy na pašu nevyháňaj.

ilustračné obrázky: autor

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

"Vari sex nie je prirodzený?"

Mnohí mladí si povedia: „Ak je sex prirodzený, prečo ho máme okliešťovať obmedzeniami? Prečo nedovolíme každému, aby si robil, čo chce a čo sa mu páči? Vari nestvoril Boh človeka slobodného? Prečo by som nemal mať slobodu, nemohol robiť čokoľvek, čo sa mi zachce?“

Je toľko vecí v živote, ktoré sa zdajú byť prirodzené, ale je jasné, že sa im musíme vyhýbať. Predstavme si, že by som mal voči niekomu hnev a zdá sa mi tiež prirodzené dať mu za ucho. Môžeme si teda myslieť, že mám právo odôvodniť svoj skutok nasledujúcimi slovami: „Je moje právo dať mu za ucho, pretože ma k tomu

vedie prirodzená túžba aj hnev.“

Prirodzená túžba nemusí byť vždy dobrá, napríklad, ak ide o krádež, bitku, znásilnenie či krik. Veľa ráz sa domnievame, máme právo niečo vykonať, ale prv, než to spravíme, musíme sa spýtať sami seba, či to ideme urobiť v správnom čase, správnym spôsobom a tomu pravému človeku.

Sex je Božím darom a tiež prirodzeným inštinktom. Musíme ho však ovládať, učiť sa o ňom a doviest ho k zrelosti. Pre pochopenie uvediem príklad. Kocúr ma tie isté pudy ako ľudia. Má pudy hladu, smädu, spánku, strachu i hnevu. Ak nájde o 10. hodine na stole rybu, nemôže si povedať:

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

„Nezjem ju, pretože držím diétu,“ alebo „Nezjem ju, pretože ešte nie je čas obeda.“ Kocúr nemá slobodu výberu. On sa musí uspokojiť s tým, čo ukoristí – koná pudovo, riadi sa inštinktom. Ale keď si ja poviem: „Teraz nebudem jesť, počkám“, som slobodný, nie kocúr!

Takže ja aj kocúr máme rovnaký inštinkt, ale kocúr nemôže trénovať jeho ovládanie, kým ja ako rozumná bytosť to môžem dokázať. To isté sa týka inštinktu smädu, spánku... Slobodný a zodpovedný človek sa ich učí ovládať. Pud je síce prirodzený, ale človek musí vedieť, ako ho má trénovať a vycvičiť.

To, čo hovorím o týchto rôznych inštinktoch, môžeme bezo zvyšku aplikovať aj na pud sexuality – sexuálnej túžby. Nesmieme ho udušiť, ale máme sa naučiť ho ovládať. A to môžeme dokázať len preto, lebo sme slobodní ľudia. A verte, že sa to s pomocou Božou a rešpektovaním jeho príkazu - "Nescudzoložíš!" - dá zvládnuť.

<http://timesofindia.indiatimes.com/>

Trampoty v manželstve

102. Problematické situácie sa neriešia sexom

Sex by nemal byť nikdy použitý ako alternatíva riešenia problémov alebo konfliktov. Nevyjadrené pocity ako je úzkosť, nedôvera alebo hnev, vždy ovplyvňujú našu sexuálnu intimitu.

Pre mužov býva typické využiť sex ako dočasný únik od bolesti alebo hnevu, zatiaľ čo negatívne emócie u žien často vedú k tomu, že sa stiahnu do seba a uzavru sa.

Nedostatok túžby po sexe alebo neschopnosť oddať sa na sto percent môže byť dôsledkom nevyriešených zranení

v manželstve, z predchádzajúcich sexuálnych vzťahov alebo dokonca z detstva. Mnohé manželské páry sa zdôverili, akým prínosom k ich milovaniu bolo to, že spoločne, otvorene riešili tieto otázky. Pri niektorých pároch je problémom otvorene sa rozprávať na túto tému. Ak sa vzájomne podelia, prežijú uvoľnenie novej energie a zakúsia novú úroveň intimitu.

U niektorých párov v svätostnom manželstve hrajú rolu telesné problémy:

a) neschopnosť manželky dosiahnuť orgazmus;

b) neschopnosť manžela udržať ejakuláciu až dovtedy, kým manželka nedosiahne orgazmus;

c) manželova ťažkosť s udržaním erekcie – impotencia.

Tieto problémy je možné prekonať s pomocou a informáciami lekára, odborného poradcu alebo dobrej knihy.

Iba veľmi zriedkavo je niektorý z nich spôsobený telesnou chybou. Skoro všetky ženy sú telesne schopné dosiahnuť orgazmus a väčšina mužov sa môže naučiť ovládať ejakuláciu. Impotencia nie je beznádejným stavom. Mnoho prípadov sa dá vyliečiť buď liekmi alebo dobrou radou.

MUDr. B. Vaščák

Pozvánka

69. púť radosti

Povolání k láske

Videli ste rozprávku Frozen, v slovenskom preklade Ľadové kráľovstvo? Ak nie, určite si pozrite. Zasmejete sa na snehuliakovi Olafovi, ale naučíte sa aj veľa o skutočnej láske. Napríklad, že mať rád znamená uprednostniť toho druhého, alebo že iba skutok pravej lásky dokáže roztopiť ľadové srdce. Všetci sme povolání žiť lásku. Nie ako nejaký plytký cit, ale ako celoživotné poslanie a voľbu mať rád. Žiť čistou lásku znamená objavovať súčasne aj veľkosť Božej lásky. Je to ako ísť do Vysokých Tatier a tým, že objavujem krásu Tatier, objavujem aj krásu celej prírody. Nie sme však povolání len ako obdivovatelia lásky. Sme povolání žiť ju naplno. Ona má byť hnacím motorom nášho života, sprievodcom našich skutkov...”, hovorí otec Matúš Reiner, vicerektor Domu Anky Kolesárovej.

Májová púť s témou Povolání k láske sa bude konať od 6. do 8. mája 2016. Otec Róbert Neupauer uzavrie cyklus tém z Teológie tela, ktoré nás sprevádzali na púťach radosti od Silvestra 2013. Pozývame všetkých mladých ľudí nad 15 rokov, ktorí túžia zažiť radosť zo spoločenstva. Súčasťou programu sú prednášky, diskusie v skupinkách, sväté omše, celonočná adorácia, ale aj putovanie k hrobu Anky Kolesárovej či belgický tanec. Viac informácií a prihlasovanie na púť je na stránke www.domcek.org

Stalo sa:

- 24. – 26. 3. sme slávili **Veľkonočné trojdnie, slávenie najväčších sviatkov našej spásy**

- 25. 3. vo Veľký piatok bola o 11:00 h doobeda krížová cesta vo Víťaze, začali sme ju pred kostolom sv. Ondreja a šli sme smerom k cintorínu, kde sme ju ukončili; v Ovcí začala krížová cesta o 13:00 h v kostole

- 25. 3. vo Veľký piatok sme začali deviatnik pred sviatkom **Božieho milosrdenstva**

- 26. 3. bola zmena času na letný; v noci zo soboty na nedeľu z 26. na 27. marca sa zmenil čas z 2:00 na 3:00 h

- 27. 3. slávili sme najväčší cirkevný sviatok - zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista

- 4. 4. v pondelok po skončení oktávy sme slávili sviatok **Zvestovania Pána, ktorý bol preložený z 25. marca, ktorý vyšiel z**

tomto roku na Veľký piatok

- 17. 4. v nedeľu pri slávnostnej sv. omši o 10:30 h v kostole sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze pobirmoval emeritný biskup Mons. Alojz Tkáč našich 65 birmovaných; 14 z Ovcia a 51 z Víťaza

Stane sa:

- 5. 5. slávime **Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok**

- 7. 5. v sobotu sa chystá už 12. púť rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove; motto púte: „Obeta a modlitba - korene stromu prijatia Božieho milosrdenstva“; hlavným celebrantom a kazateľom bude bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský

- 8. 5. v nedeľu bude po svätých omšiach zbierka na **masmédiá**

- 14. 5. v sobotu bude spoločná krstná náuka o 10:00 h na fare v katechetickej miestnosti

- 15. 5. v nedeľu na sviatok

Zoslania Ducha Svätého bude o 10:30 h sv. omša v Doline

- 19. 5. slávime nový sviatok **Nášho Pána Ježiša Krista, Najvyššieho a večného kňaza, ktorý slávime od roku 2014, stále vo štvrtok po Zoslaní Ducha Svätého**

- 20. 5. v piatok bude v našej farnosti **celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti oltárnej; vo farskom kostole vo Víťaze od 10:00 h do 18:00 h a vo filiálnom kostole v Ovcí od 13:00 h do 17:00h**

- 26. 5. vo štvrtok slávime slávnosť **Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie telo), prikázaný sviatok; po sv. omši bude procesia s Najsvätejšou Sviatosťou**

- 5. 6. v nedeľu v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze bude **1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijím Pána Ježiša v Eucharistii**

Ohlášky:

- **sobáš 7. mája 2016 v Richnave – Lukáš Magda**, syn rodičov Jozefa a † Terézie rod. Stahovcovej, narodený v Prešove, bývajúcí vo Víťaze a **Monika Brutovská**, dcéra rodičov Vladimíra a Anny rod. Segiňovej, narodená v Spišskej Novej Vsi, bývajúcá v Richnave

- **sobáš 21. mája 2016 vo Víťaze o 14:30 h – Peter Stolár**, syn rodičov Ondreja a Kataríny rod. Halčinovej, narodený v Kežmarku, bývajúcí v Lendaku a **Martina Balogová**, dcéra rodičov Alberta a Františky rod. Jurčišinovej, narodená v Prešove, bývajúcá vo Víťaze

- **sobáš 21. mája 2016 v Ovcí o 16:00 h – Martin Nácin**, syn rodičov Jána a Evy rod. Zubovej, narodený v Galante, bývajúcí v Šali a **Miroslava Skolodová**, dcéra rodičov Jána a Evy rod. Hudákovej, narodená v Prešove, bývajúcá v Ovcí

- **sobáš 4. júna 2016 v Ovcí o 15:00 h – Ján Farkaš**, syn rodičov Jána a Terézie rod. Joščákovej, narodený v Prešove, bývajúcí v Ovcí a **Andrea Kráľová**, dcéra rodičov + Miroslava a Marty rod. Uličnej, narodená v Prešove, bývajúcá v Ovcí

- **sobáš 4. júna 2016 vo Víťaze o 15:30 h – Lukáš Cenký**, syn rodičov Petra a Magdy rod. Čarňakej, narodený v Krompachoch, bývajúcí v Richnave a **Magdaléna Kundriková**, dcéra rodičov Jozefa a Magdalény rod. Čechovej, narodená v Krompachoch, bývajúcá vo Víťaze

ilustračná snímka: Martin Magda ml. 2002

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
2. 5.	Pondelok	18:00	za ZBP rodiny Pavla a Žofie		
3. 5.	Utorok	18:00	40: Juraj Andrejkovič		
4. 5.	Streda			18:00	† Roman Halko
5. 5.	Nanebovstúpenie Pána	7:00	† Florián, Žofia a Martin Uliční	17:00	za ZBP rodiny Halkovej
		18:00	za farnosť		
6. 5.	Piatok	18:00	60: Ján Galdun a za jeho rodinu	17:00	† Justína, Ján a Žofia Pribulovci
7. 5.	Sobota	7:00	za ružencové bratstvo	17:00	za živých a mŕtvych členov RB
8. 5.	7. veľkonočná nedela - C	7:30	50: Monika Pacovská	9:00	† Margita, Vojtech a Anna Kostelníkovci
		10:30	za farnosť		
9. 5.	Pondelok				
10. 5.	Utorok	18:00	† sr. Vojtecha Kollárova, Žofia Vilmanová, Jozef a Žofia		
11. 5.	Streda			18:00	† Žofia, Štefan, Anna a Štefan
12. 5.	Štvrtok	7:00	† Vincent Jurčišín		
13. 5.	Piatok	18:00	† Albert Blizman	17:00	za ZBP Žofie Šimčíkovej a jej rodiny
14. 5.	Sobota	7:00	95: Mária Magdová		
15. 5.	Zoslanie Ducha Svätého	7:30	† Ján, Mária a Ján	9:00	60: sr. Mansueta a Marián
		10:30	za farnosť - kaplnka v Doline		
16. 5.	Svätodušný pondelok	18:00	za spoločenstvo redakcie Spektrum	17:00	
17. 5.	Utorok	18:00	† Filip		
18. 5.	Streda			18:00	† Roman Halko
19. 5.	Večného Kňaza Ježiša Krista	7:00	† Anna Jenčová	18:00	
20. 5.	Piatok	18:00	† Terézia Miškufová rod. Gregová	17:00	25: Miroslav a Terézia Kollárovcí
21. 5.	Sobota	7:00	70: Zita Stašíková		
		14:30	sobáš: P. Stolár - M. Balogová	16:00	sobáš: M. Náčin - M. Skolodová
22. 5.	Najsvätejšia Trojica	7:30	† Štefan Iskra	9:00	za farnosť
		10:30	50: Imrich a Mária Jenčovci		
23. 5.	Pondelok				
24. 5.	Utorok	18:00	† Katarína a Daniel Balogovci		
25. 5.	Streda			18:00	† Jozef Magda
26. 5.	Božie Telo	7:00	za farnosť		
		18:30	† Vojtech a Žofia Blizmanovci	17:00	50: Emília Humeňanská
27. 5.	Piatok	18:00	† Terézia Magdová	17:00	† Žofia a Ján Šusterovci
28. 5.	Sobota	7:00	za ZBP Heleny, Žofie a Márie		
29. 5.	9. nedela cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	† Anton Srholec, kňaz
		10:30	† Jozef a Richard Galdunovci		
30. 5.	Pondelok			17:00	† Regína a Martin Balogovci
31. 5.	Utorok	18:00	25: Marta a Ján Čechovci		
1. 6.	Streda			18:00	† Mikuláš Humeňanský
2. 6.	Štvrtok	7:00	† Jozef Galdun		
3. 6.	Piatok	18:00	za ružencové bratstvo	17:00	za ZBP rodiny Viktora Jenču
4. 6.	Sobota	7:00	70: Žofia Salanciová		
		15:30	sobáš: L. Cenký - M. Kundriková	15:00	sobáš: J. Farkaš - A. Kraľová
5. 6.	10. nedela cez rok - C	7:30	50: Jozef Uličný a za jeho rodinu	9:00	† Ján a Apolónia Jenčovci
		10:30	1. sväté prijímanie		

Velká noc 2016

Velkopiátková krížová cesta v Ovčí

Velkopiátková krížová cesta vo Vítaze

Obrad svetla - požehnanie ohňa a príprava veľkonočnej sviece vo Vítaze

17. 4. 2016 - 65 mladých ľudí z našej farnosti prijalo sviatosť birnovania z rúk emeritného arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča